

LYHYITÄ —
— UUTISIA

Iskuja miehittäjiä vastaan Ranskassa.

Pariisissa on viime aikoina pommeilla hävitetty kymmenen kahvilaa, ravintolaa ja upseerikasinoa, joissa oli ollut saksalaisia sotamiehiä ja upseereita; on poltetu kolme hotellia, joissa asui hitleriläisiä, ja surmattu suuri määrä saksalaisia kaduilla, junissa j.n.e. Rouenissa, Havressa, Lyonissa ja useissa muissa kaupungeissa on tuhottu värväystoimistoja, joissa ranskalaisia värvätään Saksaan.

Aseellinen yhteentörmäys Puolassa.

Vastarinta saksalaisia miehittäjiä vastaan Puolassa alkaa saada aseellisten taisteluiden luonteen. Kun saksalaiset ryhtyivät väkivaltaisesti lähettämään talonpoikia Ljublinin alueelta pakkotyöhön Saksaan, niin isänmaalliset puolalaiset nousivat ase kädessä puolustamaan talonpoikia. Taistelu kesti kymmenen päivää. Saksalaisten oli pakko lähettää tälle alueelle 2.000 sotilasta, hyökkäysvaunuja ja tykistöä.

Puolalainen sissiosasto valtasi Tomas-Lubelskin kaupungin, jonka saksalaiset olivat muuttaneet etappipaikaksi puolalaisten lähettämistä varten Saksaan, ja löivät hajalle saksalaisten varuskunnan.

Sabotaashia Virossa.

Viron kansa tekee voimakasta vastarintaa saksalaisille miehittäjille. Uhkauksista ja vainotoimenpiteistä huolimatta väestö ei saavu toimistoihin, joissa työläisiä luetteloidaan Saksaan lähetettäväksi. Vaikka talonpoikia viedään vankiloihin luovutusvelvollisuuden laiminlyömisestä, niin he kuitenkin käikävät elintarvikkeensa saksalaisilta. Hitleriläisen lehden „Revaler Zeitungin“ on pakko tunnustaa, että sotatehtaissa ja muussa teollisuudessa kasvaa sabotaashi. Monet virolaiset, kirjoittaa lehti, eivät saavu työhön ja kiertävät kaikin tavoin kutsuntaa saksalaisten linnoitustöihin.

Stalingradin tappion merkitys

Saksalaisen kenraalin lausanto



Punaisen armeijan vangiksi antautunut 44. saksalaisen jalkaväkidivisioonan komentaja, kenraaliluutnantti Dubois kertoo:

„Minut otettiin vangiksi 131. jalkaväkirykmentin komentopäikällä yhdessä everstiluutnantti Walterin ja muiden upseereitten kanssa. Taistelu Stalingradin omistamisesta venyi liian pitkäksi, eikä meillä riittänyt reservejä. Me tiesimme, että venäläiset tulevat tekemään talvihyökkäyksen. Mutta kukaan ei tietytikään ajatellut, että Punainen armeija voisi saartaa ja lyödä hajalle yhden kaikkien voimakkaimmista saksalaisista armeijoista. 6. armeijan hajallelyöminen ja tuhoaminen oli suuri tragedia.

Viime vuonna saksalaisten joukkojen perääntymisen jälkeen Moskovan edustalta meillä oli myöskin hyvin masentunut mieliala. Häviö Stalingradin luona oli monta vertaa raskaampi isku, joka tulee vaikuttamaan sotatointien kulkuun. Kun otin vastaan 44. divisioonan, kuului siihen lähes 17.000 miestä. Minun aikani se sai neljä kertaa huomattavan määrän täydennystä. Piirityksen edellä divisioonassa oli 13.000 miestä. Kaikki ne joko kaatuivat taisteluissa tahi joutuivat vangiksi.

Lakkoja Belgiassa.

Belgiassa on viime aikoina puhjennut monia lakkoja vastaan saksalaisten miehittäjien pakkotoimenpiteitä vastaan. Niinpä Liegessä olevan metallitehtaan „Coquerilin“ kaikki 3.000 työläistä julistivat lakon. Kolmen päivän kuluttua lakossa oli jo 60.000 metallityöläistä ympäri maan.



„Mannerheimin sanoi Kainuun mies hirsipäälle.“

„Surumarssi Suurmelle“, sanoi helsinkiläinen työmies, kun nälkä suolaisi.

„Uusi järjestys“, Rovaniemen mies, kun sanoi hänen lehmänsä varasti.

„Jos sine antta min se pee, niin mine sinulle yks risti“, Mannerheim, kun sotamies seään tapattamaan yllytti.

„Aikookos herra antaa itselleen Mannerheimin runsun“, sanoi tyttö, kun kotirintaman kimppeun hyökkäsi.

„Kyllä pitäisi siirto tuonne takataaseen, että saisi näitä rääsypieksujen tilalle kunnan saappaat“, sotamies Killinen.

„Pääsee vähemmän vaivalla, kun menee ta teurastamon portille suoraan sisälle“, alokas, kun rintamalle ajettiin.

„Kun herrat“

(Jatkoa 1. siv.)

luulevatkaan, jolleivät löydä lastuksen tietä lähtemällä kolla pois rintamalta maahansa tahi antautumalla kolla vangiksi.

Tietäköön jokainen, joka luselee osanottoaan rikollisryöstöseen sillä, että „käskee“: Se hetki ei ole kukaan, jolloin Punainen armeija saavuttaa Neuvosto-Karjalansin rajan — vaikkapa sen kuljettava sinne mannerheimiläisten anastajien ruumista kiöiden yli.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 37
1943

RINTAMALEHTI

Lauantaina
toukokuun 1 pnä

KUOLEMA HITLERILÄISILLE PYÖVELEILLE!

Suomen armeijan sotilaiden keskuudessa on hämmästyttävän paljon sellaisia nuoria miehiä, yksinpä työläisvanhempienkin poikia, jotka eivät tiedä, että Vappua, toukokuun 1 päivää, on vuosikymmenien kuluessa vietetty kaikissa maissa kansainvälisen työväen suurena juhlapäivänä. Tämä seikka kuvaa sattuvasti sitä n.s. „kansanvaltaa“, jota Suomen hitleriläiset vallanpitäjät sanovat puolustavansa.

Vuonna 1930 valloilleen laskemallaan lapualais-terrorilla Suomen rahavaltiaat hävittivät Suomesta kansanvallan viimeisetkin rippeet. Entisistä työväen joukkojärjestöistä ei jäänyt jäljelle muuta kuin niiden irtikuva, „sosialidemokraateiksi“ itseään nimittävien työväenluokan pettureitten ja selkärangattomien kiipeilijöiden Tannereitten ja Hakkilain johtamat varjojärjestöt, jotka saivat tehdä ja puhua vain sitä, mikä sopi Suomen valkoisten vallanpitäjien tarkoituksiin, heidän sotavalmisteluhihinsa.

Kaiken sananvapauden täydellinen tukahduttaminen Suomessa selittää sen, että suurella osalla Suomen armeijan sotilaista ei ole likimainkaan mitään käsitystä siitä, minkälaisien konniien asialla ne liikkuvat, taistelllessaan samassa rintamassa Saksan hitleriläisten kera. Heiltä on monien pitkien vuosien kuluessa huolellisesti harkiten salattu ne inhottavat ilkituot, joiden avulla Saksan natsit ovat kaapanneet vallan käsiinsä ja sitä säilyttäneet: miljoonien Saksan kansalaisten, kommunistien, sosialidemokraattien, demokraattien, katolilaisten ja yleensä kaikkien toisin ajattelevien salamurhat ja joukkoteloitukset, eläimelliset kidutukset, polttoroviot, ja kaikkien noiden veristen ilkituotiden täydennyksenä — provokatio, provokatio ja taaskin provokatio.

Mutta suomalaisten sotamiesten vajavaiset tiedot hitleriläisten pyöveleitten ennen sotaa tekemistä konnantöistä ei sinne kelpaa heille puolustukseksi. Onhan heille tunnettua Itävallan, Tšekkoslovakian, Puolan, Ranskan, Hollannin, Belgian, Norjan, Tanskan, Luxemburgin, Latvian, Viron, Liettuan, Jugoslavian ja Kreikan kansojen kohtalo.

Suomalainen sotamies ei voi olla tietämättä, että hän on Euroopan kansojen pyöveleitten ja orjuuttajien välikappale. Hän on ansainnut noiden kansojen vihan ja halveksumisen. Asetakkiin puettu suomalainen työmies ja talonpoika, joka antaa käyttää itseään tykinruokana hävitys- ja ryöstöretkellä Neuvostomaahan, työväen ja talonpoikien valtion alueelle, ei ansaitse työmiehen eikä talonpojan kunniallista nimeä. Hän on anastaja ja hänen kohtalonsa on sen mukainen.

Neuvostoliiton kansoille, Punaiselle armeijalle on kansallisuusviha täysin vierasta. Ne eivät vihaa suomalaisia suomalaisina eikä saksalaisia saksalaisina, vaan oman kotimaansa miehittäjinä, Euroopan kansojen pyöveleinä ja näiden rikoskumppaneina.

Punainen armeija taistelee kaikkien kansojen veljeyden ja ystävyyden puolesta. Se tuhoaa säälimättä kansojen vapauden vihollisia, hitleriläisiä pyöveleitä ja näiden liittolaisia, olkoot he mitä kansallisuutta tahansa.

Voitto on Punaisen armeijan, sillä sen puolella ei ole ainoastaan aineellinen ylivoima, vaan myöskin kaikkien Hitler-Saksan orjuuttamien maiden kansojen myötätunto. Se taistelee oikean asian puolesta vääryyttä ja konnuutta vastaan.

Eläköön Punainen armeija, joka taistelee kansojen veljeyden ja ystävyyden puolesta!

TYÖLÄISNAISTEN JA TYÖMIESTEN KIRJEISTÄ

♦ ♦ ♦

„Kyllä meidän elämä on oikein maanpäällinen helvetti. Onko meillä täällä mitään oikeuksia enää? Luulen, että ei. Sen kun tekee työtä yötä päivää ja kantaa kaikki rahat veroihin. Huonon ruuan saa palkakseen. Vaatteita ei kannata työmiehen enää ajatellakaan“.

„On surkeata, kun noi pienet lapsukaiset pyytää, eikä ole mitä niille antaa. Vesi tulee silmiin, kun käy niitä surko“.

„Herroilla on aina vaan se yksimielisyyden taistelu huulilla, vaikka ei enää kukaan haluaisi sotia. Kyllä sitä kotirintamalla ylistellään ja kiitellään, että poikamme on siellä halusta ja yksimielisesti. Mutta se halu on kai toista, sen sanoo jokaisen järki. Eikä kauniit sanat suuta revä. Ja sellaiset herrat sitä sanoo, joiden ei itse ole tarvinnut sinne lähteä“.

„Ja aina vaan kaikki kallistuu, ja sitten vielä Vuori esitelmöi, ettei palkkoja pitäisi korottaa. Sitä ei yhtään ajatella, millä työläiset selviytyvät kaikista maksuista. Meillä kaikki alkavat olla tyytymättömiä, ja tämä voi olla vasta alkua“.

„Mutta ihminen on eläintä ylempänä siinä, että hän pystyy rikkomaan lupauksensa ja peruuttamaan päätöksensä. Petä, varasta ja valehtelee, ja silloin sinä olet ihminen! Mitä ihania perspektiivejä avautuu silmiemme eteen! Entä omatunto? Kysy joku. Kysy jesuiitalta tai Hitleriltä! Vaikka tietää tuon kai Tannerikin“.

„Ei kai sitä kukaan rupea nälissään työtä tekemään. Ja nälkä se on täälläkin. Mutta työtä pitäisi tehdä pyhät ja arjet. Eihän sitä työihminen ole koskaan muuta pyytänytään kuin leipää, ja sitäkin ei saa. Kyllä sitä joskus tulee niin katkeraksi, ettei ole tosikaan“.

„Onkos sinulla enemmän puolustettavaa kuin toisilla. Ei suinkaan sinulla ole mitään suurtilaa siellä enemmän kuin täälläkään. Eihän se ole ihme, että ihmiset tulee hulluksi. Miehet viedään pois kodeistaan nälkää ja vilua kärsimään ulos metsiin ja korpiin“.

„Miksi ette pistä aseita syrjään ja lähde yksinkertaisesti pois. Onhan työtätekevä kansa on noin sokea, että tappattaa itsensä herrojen tähden. Omalla hengellään työväki pelastaa ja suojelee porhoja ja heidän yltäkyläistä elämäänsä“.

„Minä en vaan ymmärrä, mitä sotimista on teillä työläisillä. Tulisitte vaan kaikin pois tekemään työtä, niin ei olisi niin kova puute ja nälkä ja kurjuus kuin on nyt“.

JOUKKOTAISTELUUN

saksalaisia fascistikonnia ja heidän mannerheimiläisiä rikoskumppaneitaan vastaan!

Punakaartilaisten pojille

25 vuotta sitten, * Vappuna 1918, mannerheimiläiset lahtarit yhdessä saksalaisten „vapauttajien“ kanssa kahlasivat murhaamiensa suomalaisten työmies-ten ja torpparien, teidän isienne veressä. Karattuaan juuri vapautensa saavuttaneen Suomen työtätekevän kansan kimppuun nuo konnat telottivat ja kiduttivat kuoliaiksi 15.000, tappoivat nälkään 12.000 punakaartilaisvankia, rintamalla kaatuneiden lisäksi.

Keitä nuo murhamiehet olivat? Niitä olivat Venäjän keisarin entiset kätyrit Mannerheim ja Walden sekä Saksassa kouluutetut ammattilahtarit Sihvo, Malmberg, Wallenius, Heinrichs, Oesch, Österman, Talvela, Tuompo, Laatikainen, Siilasvuo, Raappana, Paalu, Oinonen, Lagus ynnä muut nykyiset Suomen armeijan kenraalit.

Kumma kyllä, Mannerheimin kenraalien joukosta puuttuvat vuonna 1918 niin kuuluisiksi tulleet suurmurhaajat Rummin Jussi ja Saaren Jallu, jotka hyvin vetävät vertoja edellämainituille lahtarikenraaleille, ainakin mitä tulee murhatekojen suorituksen elämelliseen raakuuteen.

Tuollaistenko lahtarikonnien, siensä murhaajien ja räikkääjien käskyjä totellen rehellisten punakaartilaisten pojat antaisivat tappattaa itsensä ryöstösodassa Neuvostoliiton työläisiä ja talonpoikia vastaan? Heillä on parempia tekemistä: kostaa lahtareille murhattujen ja kidutettujen siensä, suomalaisten työläisten ja torpparien puolesta. Kuolema lahtareille!

MIEHITETTYJEN MAIDEN KANSAT eivät polvistu hitleriläisten edessä

NORJA

* Saksalaiset miehitysviranomaiset Norjassa ovat rauhattomia yhä lisääntyvien tuhotekojen johdosta. Norjalaiset isänmaanystävät tunkeutuvat saksalaisen sotaväen kielletylle alueelle ja tuhoavat sotilaallisia kohteita. Joku aika sitten havaittiin Stavangerin alueella ja Hardangerin ylätasangolla suuria sissiryhmiä, jotka ovat antaneet saksalaisille tuntevia iskuja. Saksalainen poliisi etsii sisukkaasti tuhotekojen järjestäjiä.

VIRO

* Viron väestö tekee voimakasta vastarintaa saksalaisille miehittäjille. Hitleriläisen lehdistön on pakko myöntää, että sabotaashi kasvaa sotilaslaitoksissa ja teollisuudessa. Työläiset eivät saavu työhön, vaan piilottautuvat metsiin. Ampumisuhasta huolimatta talonpojat eivät täytä heille annettuja luovutustehtäviä, vaan kätkevät tuotteensa saksalaisilta piiloon.

TANSKA

* Tanskassa ilmestyy yhdeksän maanalaista sanomalehteä, jotka kehoittavat kansaa tekemään vastarintaa saksalaisille miehittäjille. Huhtikuun 10 päivänä tapahtui valu- ja konerakennustehtaalla Köpenhaminassa räjähdys. Huhtikuun 12 päivänä oli rikottu rautatie Köpenhaminan tavara-asemalla.

JUGOSLAVIA

* Sissitaistelu Jugoslaviassa voimistuu ja leviää yhä laajemmalle. Tshainitshin lähistöllä sissit ovat tuottaneet italialaisille divisiooneille suuria menetyksiä. He ovat kaapanneet divisioonan kuormaston, arkiston, 4. italialaisen rykmentin lipun ja suuren määrän sotamateriaalia.

Propagandakyyneleitä

Saksan hitleriläisiä propagandahuijareita jäljittelevä Suomen sotapropaganda koettaa päivästä päivään saada suomalaista yleisöä uskomaan natsiprovokaattorien uusimpaan sotavalheeseen, jonka mukaan Neuvostovalan eliimet olisivat teloittaneet puolalaisia upseereita Smolenskin lähellä.

Puolan kansan saksalaisten pyöveleitten ei onnistu näytellä

ilmeisesti itse murhaamiensa puolalaisten upseerien „puolustajien“ osaa. Koko maailma huomaa noiden konnien „siveellisen suuttumuksen“ olevan kömpelöä teeskentelyä. Yhtä surkeasti päättyvät Suomenkin hitleriläisten epätoivoiset yritykset vuodattaa tässä asiassa propagandakyyneleitä. Heidän käy niinkuin mustalaispojan, joka olisi niin mielellään viekkaudesta itkenyt — mutta ei saanut tulemaan vettä.

Sotavankien vapputervehdyksiä



Kalle PIIRAINEN

Tyyne Piirainen, Sotkamo, Tipasoja, Piiraala.

Tyyne rakas! Parhaimmat Vapputerveiset sinulle! Aika on mennyt hyvin. Tyyne, elä häälle yhtään minun puolestani. Parasta onnea sulle ja pikku Eilalle.

Kalle.

Sotamies Kalle Piirainen, JR 10 1. patl.

Anni Kohonen, Särkisalmi, Savikumpu.

Parahin Vapputervehdykseni äidille täältä Neuvostoliitosta, sotavankileiriltä. Toivottavasti tiedätte minun olevan täällä. Terveenä olen ollut ja kaikin puolin tyytyväinen elämään. Vaikka olenkin sotavanki, niin olen onnellinen, että saan viettää vuoden 1943 Vappua kaikessa rauhassa, ulkopuolella sodan kauhuja. Sodan loppua ja kotia paluuta odotellen toivotan teille kaikille terveyttä ja hyvää vointia.

Pauli.

Sotamies Pauli Kohonen.

Kalle Paananen, Reisjärvi, (O. I.)

Parhain keväinen Vapputervehdys täältä Neuvostoliitosta. Olen ollut täällä sotavankina jo 9 kuukautta. Te olette ehkä kuul-



Eino TIKKANEN

leet minua jo kuolleeksi. Minä kuitenkin elän ja olen terve ja voin hyvin, ja huolimatta siitä, että olen sotavanki, saan viettää Vappua vapaana siitä terrorista ja ahdingosta, joka teitä siellä Suomessa painaa. Sanokaa terveisiä kotiväelle, että sodan loppua taas tavataan. Siis näke- miin, voikaa hyvin!

Adiel.

Sotamies Adiel Paananen, JR 8.

Lempi Tikkanen, Vieki.

Vapputerveiset äidille ja sis- kolle. Tervennä olen ollut ja hyvin toimeen tullut.

Eino.

Sotamies Eino Tikkanen, JR 10 1. patl.

Osasto Ravilan kranaatinheitinjoukkueen poika

Hei pojat, täällä sitä nyt ollaan ja terveenä myöskin. Nythän se pian Vappujuhlaakin käsissä. Se on työläisten ja talonpoikaisten juhlapäivä. Mutta te olette sotajalalla Neuvostoliittoa, työläisten talonpoikien maata vastaan. Eikö se olisi parempi, että tekin ottaisitte kimpsunne ja lähtisitte kotitorpille viettämään tätä Vappujuhlaa tai tulisitte tänne. Täällä me sotavangit voimme viettää Vappumme turvallisesti ja hauskaasti. En kadu lainkaan tuloani, sillä olot ovat kaikin puolin hyvät. Terveisiä Saariselle, Parkille ja Savikäällylle.

Osasto Ravilan kranaatinheitinjoukkueen entinen sotamies Väinö Kaija.

Väinö Kaija.



Mikko PYYKKÖ

Torppari Juho Kesti, tilä, Hyvölään ranta.

Reippaat Vapputerveiseni pukoon täältä Neuvostoliitosta sinne kotia. Minä tein väärin, kun lähdin vangiksi, tuessani juoksemaan pakon Haavoituin jalkaan. Olen sam- sa sairaalassa puna-armeijalais- kanssa. Hyvin täällä on pärjätty. Olen saanut hyvän hoidon ruoan. Täällä on Vappuna juttu ja minäkin saan olla mukana niissä. Sanokaahan velipoika terveisiä, että poika pärjää hyvin.

Toivo.

Sotamies Toivo Kesti, Rajapataljoona 8.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 38
1943

RINTAMALEHTI

Perjantaina
toukokuun 7 pnä

OTTEITA STALININ PÄIVÄKÄSKYSTÄ

☆☆☆

Punaisen armeijan Korkein Yli- päällikkö J. Stalin antoi toukokuun 1 päivänä päiväkäskyn. Esitämme siitä tärkeimmät kohdat.

1) On luotu välttämättömät edellytykset voiton saavuttamiseksi Hitleristä

„Isänmaallisen sodan ankarina päivinä maamme kansat ottavat vastaan toukokuun 1 päivän. Ne ovat uskoneet kohtalonsa Punaisen armeijan käsiin eivätkä ole toiveissaan pettyneet. Neuvostosoturit nousivat miehuullisesti puolustamaan Synnyin- maata ja ovat jo lähes kaksi vuotta puolustaneet Neuvostoliiton kansojen kunniaa ja riippumatto- muutta.

Talvikamppailun aikana 1942—43 Punainen armeija tuotti Hitlerin sotajoukoille vakavia tap- pioita, tuhosi valtavan määrän vihollisen mies- voimaa ja sotakalustoa, saartoi ja teki lopun vihollisen kahdesta armeijasta Stalingradin luona, otti vangiksi yli 300.000 vihollisen sotamiestä ja up- seeria sekä vapautti satoja neuvostokaupunkeja ja tuhansia kyliä saksalaisten ikeestä.

Talvikamppailu osoitti, että Punaisen armeijan hyökkäysvoima on kasvanut. Meidän joukkomme eivät ainoastaan karkoittaneet saksalaisia siltä alueelta, jonka ne olivat valloittaneet kesällä 1942, vaan valtasivat lisäksi useita kaupunkeja ja alueita, jotka olivat yli puolitoista vuotta olleet vihollisen käsissä. Punaisen armeijan hyökkäyksen ehkäise- minen oli saksalaisille ylivoimainen tehtävä.

Yksinpä vastahyökkäystäänkin varten kapealla rintamaloikolla Harkovin seudulla hitleriläisen so- tilasjohdon oli pakko siirtää yli kolmekymmentä uutta divisioonaa Länsi-Euroopasta. Saksalaiset las- kivat voivansa saartaa neuvostojoukot Harkovin alueella ja valmistaa meidän joukoillemme „saksala- laisen Stalingradin“. Mutta hitleriläisen sotilas-

johdon yritys ottaa korvausta Stalingradin mene- tyksestä meni myttyyn.

Samanaikaisesti meidän liittolaistemme voitto- sat joukot ovat lyöneet hajalle italialais-saksalaiset joukot Libyassa ja Tripolitaniassa, puhdistaneet nuo alueet vihollisista ja jatkavat nyt niiden tuhoa- mista Tunisin seudulla, ja uljaat englantilais-ame- rikkalaiset ilmavoimat antavat musertavia iskuja Saksan ja Italian sotateollisuuskeskuksille, mikä on enteenä toisen rintaman muodostamiselle Euroo- passa italialais-saksalaisia fascisteja vastaan.

Näin ollen isku viholliselle idästä, Punaisen ar- meijan taholta, ensimmäisen kerran sodan aikana on yhdistynyt iskuun lännestä, meidän liittolais- temme joukkojen taholta, muodostaen yhden yhte- näisen iskun.

Kaikki nämä seikat yhdessä ovat järjestyttäneet perustuksiaan myöten hitleriläistä sotakonetta, muuttaneet maailmansodan kulun ja luoneet välttä- mättömät edellytykset voiton saavuttamiseksi Hit- ler-Saksasta“.

2) Hitlerin kopla potee vakavaa kriisiä ja on katastroofin partaalla

„Tämän johdosta vihollisen oli pakko myöntää asemansa vakava huononeminen ja se alkoi parkua sodan kriisistä. Totta kylläkin vihollinen pyrkii peittelemään kriittistä asemaansa pitämällä me- lua „totaalisesta“ mobilisatiosta. Mutta minkään- lainen melu ei voi tehdä tyhjäksi tosiasiaa, että fascistien leirissä todellakin vallitsee vakava kriisi.

Kriisi fascistien leirissä ilmenee ennen kaikkea siinä, että vihollisen on ollut pakko avoimesti luo- pua alkuperäisestä salamasota-asenteestaan. Vihol- lisen leirissä ei nyt enää ole muodissa puhua sala- masodasta, — suunsoitto salamasodasta on muut- tunut alakuloisiksi valituksiksi pitkäaikaisen sodan

(Jatkuu 2. siv.)

„VIHOLLINEN ON JO SAANUT KOKEA MEIDÄN SOTAJOUKKO- JEMME MUSERTAVIEN ISKUJEN VOIMAN. LÄHENEE AIKA, JOL- LOIN PUNAINEN ARMEIJA YHDESSÄ MEIDÄN LIITTOLAISTEMME ARMEIJAIN KANSSA ON TAITTAVA FASCISTIPEDON SELKÄRAN- GAN“.

kiertämättömyydestä. Kun saksalais-fascistinen sotilasjohto kerskui ennen salamahyökkäyksen taktikalla, niin nyt tuo taktikka on heitetty syrjään, ja saksalaiset fascistit eivät enää kersku sillä, että ovat suorittaneet tahi aikovat suorittaa salamahyökkäyksen, vaan sillä, että he ovat onnistuneet ovelasti livahtamaan englantilaisten joukkojen saartavan iskun alta Pohjois-Afrikassa tahi neuvostojoukkojen taholta uhkaavasta saarrosta Demjanskin luona. Fascistinen lehdistö on kirjavanaan kerskailevia tietoja siitä, että saksalaisten joukkojen on onnistunut päästä livistämään karkuun rintamalta ja välttää uusi Stalingrad jollakin Itärintaman tahi Tunisian rintaman lohkolla. Nähtävästi hitleriläisillä strategeilla ei ole muuta kerskumista.

Kriisi fascistien leirissä ilmenee toiseksi siinä, että fascistit alkavat yhä useammin puhua rauhasta. Ulkomaisen sanomalehdistön ilmoituksista päätellen voidaan tulla sellaiseen johtopäätökseen, että saksalaiset halusivat saada rauhan Englannin ja Yhdysvaltain kanssa sillä ehdolla, että ne eroaisivat Neuvostoliitosta, tahi päinvastoin he halusivat saada rauhan Neuvostoliiton kanssa sillä ehdolla, että se eroaisi Englannista ja Yhdysvalloista. Ollen itse luita ja ytimiä myöten valapattoja, saksalaiset imperialistit julkeavat mitata liittoutuneita omalla mitallaan luullen, että joku liittoutuneista tarttuu heidän onkeensa. On selvää, että saksalaisten asiat eivät ole hyvällä kannalla, kun he jaarittelevat rauhasta. Jaarittelu rauhasta fascistien leirissä on vain osoitus siitä, että he potevat vaikeata kriisiä. Mutta mistä rauhasta voi olla puhe saksalais-fascistiseen leiriin kuuluvien imperialistirosvojen kanssa, jotka ovat peittäneet Euroopan verivirtoihin ja täyttäneet sen hirsipuilla? Eikö ole

selvää, että vain hitleriläisten armeijain täydellisen murskaaminen ja Hitler-Saksan ehdoton tautuminen voivat johtaa Euroopan rauhaan? Vatkö saksalaiset fascistit jaarittelevat rauhasta sen vuoksi, että he tuntevat katastroofin lähevän?

Saksalais-italialainen fascistinen leiri potee kavaa kriisiä ja on katastroofin partaalla.

3) Hitler tulee tuhotuksi

„Neuvostokansa pitää suurenmoista huolta Punaisesta armeijastaan. Se on valmis antamaan kaikkensa voimansa Neuvostomaan sotilaallisen mahdinhottamiseen yhä edelleen. Vajaassa neljässä kuukaudessa Neuvostoliiton kansat keräsivät Punaisen armeijan rahastoon yli 7 miljardia ruplaa. osoittaa vielä kerran, että sota saksalaisia vastaan on todella kaikkien Neuvostoliitossa asuvien kansojen yhteistä kansansotaa. Työläiset, kollektivien talonpojat ja sivistyneistö tekevät työtä tehtaan ja virastoissa, liikenteessä, kolhooseissa ja neuvostotiloilla uupumatta, kestäen lannistumattomasti miehuullisesti sodan tuomat kieltäytykset.

Vastaukseksi kansansa luottamukseen ja huoleen Punaisen armeijan on iskettävä vihollista yhä lujemmin, tuhottava armotta saksalaisia sotajoukkoja ja karkoitettava heitä herkeämättä Neuvostomaalta. Punainen armeija on sodan aikana voittanut itselleen rikkaan taistelukokemuksen.

Vihollinen on jo saanut kokea meidän sotajoukkojemme musertavien iskujen voiman. Lähinä aika, jolloin Punainen armeija yhdessä liittolaistemme armeijain kanssa on taistavaa cistipedon selkärangan“.

Suomalaiset sotilaat!

Punainen armeija ei käy sotaa Saksan kansaa vastaan, vaan Hitlerin rosvokoplaa vastaan. Stalin on sanonut: „Hitlerit tulevat ja menevät, mutta Saksan kansa ja Saksan valtio jäävät“.

Tämä koskee täydellisesti myöskin Suomea. Punainen armeija ei käy sotaa Suomen kansaa vastaan, vaan rikollista mannerheimiläistä koplaa vastaan.

Älkää sitoko kohtaloanne vararikkoutuneen hitleriläis-mannerheimiläisen koplan kohtaloon! Tulkaa pelkäämättä sotavankeuteen venäläisten puolelle, niin te säilytätte henkenne omaisianne varten sekä vapaata ja riippumatonta Suomea varten.

Englannissa ja Amerikassa tervehditaan Stalinin päiväkäskyä

Lontoo. Englannin sanomalehdistö ja radio selostavat laajasti Stalinin päiväkäskyä toukokuun 1 päivästä.

Tiedotusministeriö toteaa, että „Stalinin päiväkäskyä arvioidaan Lontoossa mitä tärkeimmäksi julkilausumaksi, jolla on valtava merkitys yhdistyneitten kansakuntien asialle. Erikoista tyydytystä on herättänyt kohta, jossa Stalin paljastaa hitleriläisten toiveet erimielisyyden aikaansaamisesta liittoutuneiden leirissä“.

Reuterin tietotoimiston ulkomaosaston toimittaja lausuu, että

Stalinin toukokuun 1 päivän päiväkäsky on Lontoossa otettu lämpimästi vastaan. Siellä on erikoisesti huomioitu se kohta, jossa Stalin puhuu kiittäen Venäjän liittolaisten voitokkaista sotajoukoista Pohjois-Afrikassa ja uljaiden englantilais-amerikkalaisten ilmapuimien musertavista iskuista Saksaa ja Italiaa vastaan.

Arvioiden Stalinin päiväkäskyn poliittisesti hyvin tärkeäksi asiaksi kirjaksi Lontoon radio mainitsee, että

„se antaa musertavan iskun

hitleriläiselle propagandalle, joka yrittää uskotella Saksan vallan alla olevien maiden väestölle, että yhdistyneitten kansakuntien välillä on mukana olemassa erimielisyyksiä“.

Sanomalehti „Observer“ kirjoittaa, että

Stalinin päiväkäsky tekee tyhjäksi kaikki Hitlerin toiveet heikentää liittoutuneiden yhtymän lujuttua sekä myös hänen toiveensa erillisrauhasta joko länteen tahi itään. Sotatilanteen arviolle, — kirjoittaa lehti edelleen, — joka päiväkäskyssä on annettu, on luonteenomaista sen rauhallinen optimismin ja reaalinen arvio Saksassa kehittyvästä kriisistä.

New York. Lehdet korostavat erikoisesti päiväkäskyn sitä kohtaa, jossa sanotaan, että isku vihollista vastaan idästä, Punaisen armeijan puolelta, ensimmäisen kerran sodan aikana yhtyy iskun kanssa lännestä, liittoutuneiden joukkojen puolelta, yhdeksi yhtenäiseksi iskuksi. Lehdet korostavat myöskin niitä päiväkäskyn kohtia, joissa tulee esille Stalinin horjumaton usko voittoon.

„Kyllä ne kotipitäjän miehet tunnetaan“

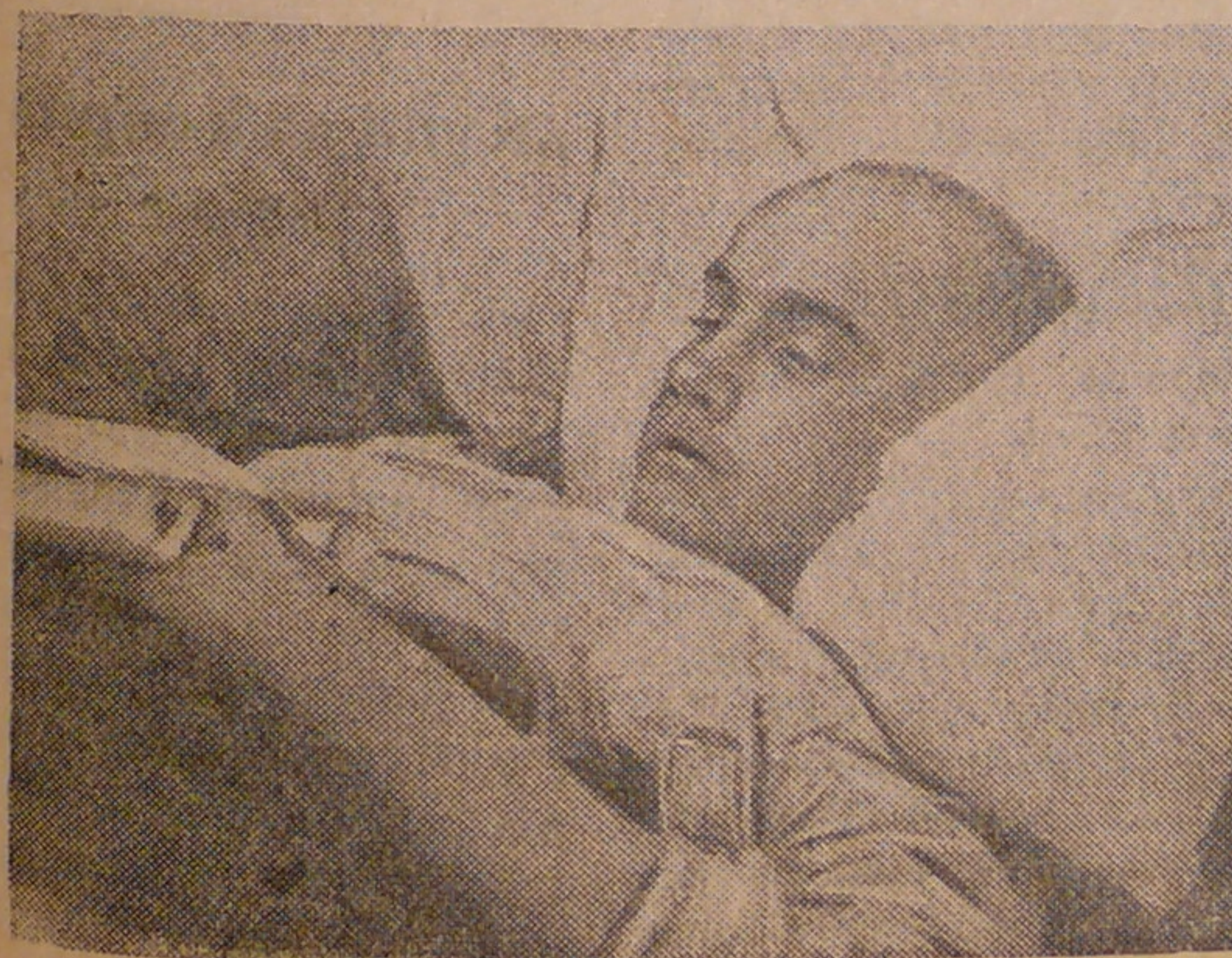
JR 31 3. pataljoonan konekiväärikomppanian sotamies Veikko Lipponen kertoo:

„Rintamalla ovat alkaneet kiertää niin sanotut kotipaikkakuntien lähetystöt. Meidänkin joukko-osastossa Tiiksassa kävi tuol-



lainen lähetystö minun kotipaikkakuntani Nurmekselta. Lähetystöön kuului suojeluskuntalainen suurtilon isäntä Ikonen ja Nurmeksen pappi Ripatti sekä joitakin muita sotahulluja talon isäntiä. Ne koettivat vakuutella meille, nurmekselaisille, että kotirintamalla asiat ovat hyvin ja että kyllä kotirintama kestää. Pojat hymyilivät noille selkäpuolella köllötelleitten isäntämiesten jutuille ja päättelivät, että puhua te äijät vaan, kyllä ne „kotipitäjän miehet“ tunnetaan, kenen asioilla ne liikkuvat. Ja hullua se olisikin uskoa tuollaisten äijien juttuja, sillä se on ihan selvää sotapropagandaa. Jokainenhan meistä tietää, etteivät ne asiat kotona ole suinkaan niin ihanasti kuin he yrittivät uskotella.

Minäkin kävin huhtikuussa kotona viikkilomalla ja näin omin silmin, millaista siellä elämä oli. Kaikki ihmiset olivat tyytymättömiä korttijärjestelmään. Jonoja oli joka paikassa ja jokaisesta perheestä pitää aina olla yhden jonottamassa, jos mitään meinaa saada. Eukot kiroilevat jonoissa, että annetaan kortteja eikä millä sitten mitään



Suomalainen sotavanki Toivo Kesti sairaalassa Neuvostoliitossa. Lue hänen lausuntonsa 4. siv.

(Jatkuu 4. siv.)

Saksalais-italialaisessa fascistisessä leirissä vallitseva kriisi tietää sen rosvoetken häpeällisen romahduksen lähestymistä, johon sinä osallistut yhdessä saksalaisten kanssa. Jos haluat välttää mielettömän tuhoutumisesi lähestyvässä katastrooifissa, niin toimi, ennenkuin se on myöhäistä, antaudu sotavangiksi tahi lähde pois anastetulta alueelta kotiisi Suomeen. Jos et sitä halua, olet kuoleman oma. Punainen armeija ja kansansa puolesta kostavat Karjalan sissit eivät tunne sääliä kotimaansa miehittäjiä kohtaan.

Metsäkaarti jälleen jalkeilla

Kuten äskettäin otetut lukuisat sotavangit kertovat, on metsäkaartiin eli „metsäkomppaniaan“ — kuten sitä toisin paikoin nimitetään — lähtö saanut uutta vauhtia kevään tullen. Eikä muuten voi ollakaan. Joka ei halua tänä kesänä ansaita sitä palkkaa, joka Neuvostomaahan tunkeutuneelle muukalaiselle anastajalle kuuluu, toisin sanoen saada surmaansa jossakin Karjalan suolla tai korvessa, sen on keksittävä joku keino henkensä pelastamiseksi. „Metsäkomppaniaan“ lähtö on yksi sellainen keino.

Eräät sotavangit väittävät metsäkaartilaiden lukumäärän nousevan jo kymmeniin tuhansiin.

Sotavankien kertomat yksityiskohdat eri joukko-osastojen miesten suunnitelmista, hankkeista ja valmisteluista „metsäkomppaniaan“ lähtöön olisivat hyvin mielenkiintoisia, mutta niiden julkaiseminen voisi auttaa sotapolisia, ohranakyttä ja suojeluskuntalahtareita reippaiden rintamakarkureitten jäljille, mitä iloa emme halua mainituille karvajaloille suoda.

Esitämme ainoastaan näytteen vuoksi pienen otteen kulu- neen huhtikuun 26 p:nä vangiksi joutuneen, Pöytyältä kotoisin olevan JR 56:n 3. pataljoonan 11. komppanian sotamiehen Eino Nikolai Vainion kertomuksesta:

„Meidän komppanian miehet ovat korpeentuneet tälle sotahommalle ja puhuvat avoimesti, että tästä pitää lähteä metsäkaartiin. „Metsäkomppania“ sanotaan olevan toiminnassa Eurajoen ja Yläneen seuduilla metsissä. Sotamies N. kertoi minulle, että Eurajoen seuduilla metsissä on metsäkaartilaisilla hyvin laitettuja ja peitettyjä korsuja. Eräissäkin korsussa kertoi hän olleen savupiipunkin laitettun kannon läpi, joten sitä sivullisen on mahdoton huomata. „Metsäkaartilaiden“ muonituksesta huolehtivat naiset. Minä olen sitä mieltä, että meidänkin pataljoonasta painuu kohtapuoliin metsäkaartiin „äijä“, niin kuin on painunut muualtakin.“

Tämän tärkeän ja kaikkia sotilaita kiinnostavan kysymyksen valaisemiseksi esitämme vielä pari otetta viimekesäisistä kirjeistä ja sotavankien lausunnoista.

Eurasta kirjoitettiin:

„Kyllä täälläkin jo tavallaan kaikki miehet ovat siellä jossakin. Paitsi on täällä semmonen „metsäkomppania“, jotka ovat karkuteilla eivätkä meinaa tulla ollenkaan.“

Sotamies Eetu Meriläinen kertoi:

„JR 31:sta karkasi 40 rautavaaralaista kotiansa ottaen aseet mukaansa. Metsäkaartilaiset joutuivat yhteenottoihin poliisien kanssa. Konepistoolitulen alla oli poliisien lähettävä karkuun.“

Sotamies Väinö Nevalanta kertoi:

„Kun piilottelin armeijaan joutumista, tuli luokseni eräs luutnantin arvossa oleva mies ja kehotti minua lähtemään metsäkaartiin. Suostuin. Korsussa, johon minut vietiin oli 12 miestä. Aseistusta oli 10 kivääriä, 2 konepistoolia, 2 automaattikivääriä sekä käsikranaatteja ja taskuaseita.“

Kaikki merkit viittaavat siihen, että tänä kesänä saa metsäkaartiin lähtö monin kerroin suuremman laajuuden kuin vii-

Neuvostojoukkojen hyökkäys Kubanissa

Kubanissa, Novorossiiskin koillispuolella, meidän joukko meidän ankarissa taisteluissa murtaneet vihollisen puolustuslinjan 25 kilometriä levydeltä ja vallanneet Krimskajan rautatiesolmu, jonka saksalaiset olivat pitäneet tärkeäksi, lujasti linnoitettuksi puolustusolmuksi.

Edeten 13 kilometriä meidän joukko meidän ankarissa taisteluissa murtaneet vihollisen puolustuslinjan 25 kilometriä levydeltä ja vallanneet Krimskajan rautatiesolmu, jonka saksalaiset olivat pitäneet tärkeäksi, lujasti linnoitettuksi puolustusolmuksi.

On otettu 80 tykkiä, 22 konekivääriä ja muuta sotaa-

Vihollinen jätti taistelutal- talle yli 7.000 sotamiehen upseerin ruumiit.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO.

„Tarvitaan vielä pari kolla- sellaista kovaa iskua lännestä idästä, jollaisia Hitlerin armei- le annettiin viimeisten 5-6 kuukauden aikana, että Hitlerin san katastroofi toteutuisi.“

„Punaisen armeijan on tär- tävä vihollista yhä lujemmin. hottava armotta saksalaisia ja- tajia ja karkoitettava heitä ke- keämättä Neuvostomaalta.“

STALIN

me kesänä. Sotahullujen pi- nen lauma pienenee kuin maailmanlopun edellä. useammalle sotamiehelle selvitä, että Neuvosto-Kar- on kuitenkin pian lähde- tahtoo nuppinsa säilyttää ja- mä on jokaiselle rakas.

„VIHOLLINEN ON JO SAANUT KOKEA MEIDÄN SOTA- JOUKKOJEMME MUSERTAVIEN ISKUJEN VOIMAN. LÄHE- NEE AIKA, JOLLOIN PUNAINEN ARMEIJA YHDESSÄ MEIDÄN LIITTOLAISTEMME ARMEIJAIN KANSSA ON TAITTAVA FASCISTIPEDON SELKÄRANGAN.“

„ULJAAT ENGLANTILAIS-AMERIKKALAISET ILMAVOI- MAT ANTAVAT MUSERTAVIA ISKUJA SAKSAN JA ITALIAN SOTATEOLLISUUSKESKUKSILLE, MIKÄ ON ENTEENÄ TOI- SEN RINTAMAN MUODOSTAMISELLE EUROOPASSA ITALIA- LAIS-SAKSALAISIA FASCISTEJA VASTAAN.“

„VIHOLLINEN PYRKII PEITTELEMAAN KRIITILLISTÄ ASEMAANSA PITÄMÄLLÄ MELUA „TOTAALISESTA“ MOBI- LISATIOSTA. MUTTA MINKÄÄNLAINEN MELU EI VOI TEHDÄ TYHJÄKSI SITÄ TOSIASIAA, ETTÄ FASCISTIEN LEIRISSÄ TODELLAKIN VALLITSEE VAKAVA KRIISI.“

Stalin.

LYHYITÄ UUTISIA

Fascisminvas- Ruotsin fascistit taista mielen- ovat lähettäneet osoituksia useihin kaupunkiin miehiään jär- Ruotsissa. hin miehiään jär- jestämään joukko- kokouksia. Sen johdosta on puh- jennut suuria fascisminvastaisia mielenosoituksia sekä yhteenot- toja väestön ja fascistien välillä. Upsalassa väestö piiritti fascistiset agitaattorit ja pieksi noita kutsumattomia vieraita. Enkö pöngissä hitleriläiset rittivät järjestää joukkoko- ouksen, mutta paikalle kerään- tyneet vihelsivät heidät alas pu- hujakorokkeelta ja ajoivat hei- dät tiehensä. Heti, kun natsit saapuivat Vesteräsiin, pieksi väestö heidät. Kaupungin asukkaat hyökkäsivät fascistis- ten sanomalehtimyyjien kimp- puun. Nämä pelastuivat vain sil- lä, että heidät vietiin pois kau- pungista poliisien suojaamilla autoilla.

toonisuojustaan kädet ylhäällä ja antautuivat vangeiksi. Oli ta- pauksia, että kokonaiset saarrok- seen joutuneet varuskunnat an- tautuivat. Vangit sanovat, että akselivallat ovat hävinneet sodan Pohjois-Afrikassa, eivätkä he ha- lua kuolla saksalaisten puolesta.

Suurlakko Saksalaiset miehit- Belgradissa. täjät ovat järjes- täneet Jugoslavian- sa todellisen ajolahdin asukkai- den lähettämiseksi Saksaan pak- kotyöhön. Mobilisatiota pakoile- via jugoslavialaisia uhkaa anka- ra rangaistus. Monet eivät ole kestäneet kidutuksia, vaan ovat tehneet itsemurhan. Vastalau- seeksi hitleriläistä mielivaltaa vastaan Belgradissa on puhjennut suurlakko. Kahden päivän ajan seisoiivat kaikki teh- taat, vieläpä kaupatkin olivat suljettuja. Kaduilla oli saksalais- vastaisia mielenosoituksia.

Lakkoja Azincourissa (Pas- Ranskassa. de Calais'n departementissa) Pe- chau-tehtaan 5 tuhatta työläistä julisti lakon sen johdosta, että tehtaalta lähetettiin työläisiä Saksaan. Lakkoja ja saksalais- vastaisia mielenosoituksia on Ranskassa viime aikoina ollut yhä useammin ja ne saavat yhä uhkaavamman luonteen.

5. rajajääkäripatal- joonan upseerit paljastavat Rydin valehtelijaksi

5. rajajääkäripataljoonan 1. komppanian sotamies Leo Toi- vonen, kotoisin Kajaanin maa- laiskunnan Vuottolahdelta, ker- too:

„Meidän pataljoonan upsee- reilla on viime aikoina ollut tapana puhua siten, että talvi- sodan aikana saamiaan van- keja Punainen armeija kohteli hyvin, mutta nyt on asia toi- sin, vankien kohtelu on muut- tunut huonoksi ja se johtuu siitä, että nyt on Suomen puolelta hyökätty Neuvostoliittoon.“

Että talvisodan aikana Neu- vostoliitossa kohdeltiin vankeja erinomaisen hyvin, sitä ei ku- kaan uskalla väittää valheeksi, sillä tuollaisella valheella olisi hyvin lyhyet jäljet. Saadakseen jollakin konstilla hiukankaan us- kottavaksi nyt syöttämäänsä valhetta vankien huonosta koh- telusta Neuvostoliitossa, 5. jää- käripataljoonan upseerit katso- vat olevansa pakotettuja myön- tämään sen tunnetun tosiasian, että Suomesta on hyökätty Neu- vostoliiton kimppuun.

Mutta mitäs Rytä nyt sanoo, kun 5. rajajääkäripataljoonan upseerit uskaltavat miesten kuullen paljastaa hänet valehte- lijaksi, sillä Rytihän on kaikissa julkisissa puheissaan koettanut syöttää Suomen kansalle sellais- ta pajuköyttä, että Neuvosto- liitto hyökkäsi? Eiköhän Risto nosta nyt majesteetinloukkaus- juttua 5. jääkäripataljoonan up- seereita vastaan.

Jos 5. rajajääkäripataljoonan herrat upseerit tahtoisivat puhua sotamiehille totta muulloinkin kuin silloin, kun heidän on pak- ko tehdä „hiätäläskä“, niin hei- dän pitäisi sanoa, että n.s. talvi- sotakin oli Suomen hallitusher- rain provosoima. Sillä niinhän se on.

SOTAVANGIT KERTOVAT...

KELJUT SOTALÄÄKÄRIT

pakottivat tosisairaam sotamiehen
Viljasen tappamaan itsensä

3. prikaatin 4. pataljoonan 15. komppanian sotamies Mauri Ilmari Männistö, kotoisin Punkalaitumen Kanteenvaaran kylästä, kertoo:

„Suomen armeijan sotälääkärit ovat sotamiesten keskuudessa



hyvin vihattuja keljuutensa vuoksi.

Meidän 15. komppanian 3. joukkueen sotamiestä Viljasta, kotoisin Viidistä, vaivasi ankara kipu rinnassa. Pataljoonan lää-

Tappelu suomalaisten ja saksalaisten sotamiesten välillä

Pioneeripataljoona 15:n korpraali Eino Edvard Hellstén, kotoisin Hämeenlinnasta, kertoo:

„Kun meidän pataljoona oli Kiestingin suunnalla, niin sattui meillä kiivas yhteenotto saksammiin kanssa. Kiestingin keskuskanttiinissa näyteltiin elokuvaa. Kaikki paikat olivat kuitenkin ehtineet valloittaa saksalaiset, jotka eivät laskeneet suomalaisia sotamiehiä sisälle. Tästä suuttuneet suomalaiset sotamiehet löivät tikaportilla kanttiinin

käri, jonka nimeä en nyt muista, syytti Viljasta pinnaleimisestä sanoen, että hänellä on pelkkä tupakkaskäsi. Viljanen vietiin monta kertaa sairaalaan, josta hänet aina palautettiin takaisin ilmottaen, että hän vain pinnalee. Kun hän helmikuun 15 päivänä palasi pois sairaalasta, oli hän hyvin synkkämielinen, mistä pojat ilmoittivat joukkueen johtajalle luutnantti Rosbergille. Ja vähitellen sairas muuttui tylsämieliseksi ja helmikuun 22 päivänä ampui konepistoolilla päähänsä ja kuoli tunnin kuluttua.

Tämä tapaus herätti suurta katkeruutta poikien keskuudessa ja lisäsi heidän suuttumustaan keljuja sotilaslääkäreitä vastaan. Mutta ei niin pahaa ettei yhtään hyvää. Pojilta ei jäänyt huomamatta se, että jos lääkärit eivät tappaneet Viljasta tahallaan, niin heidän menettelynsä osottaa, että he eivät kykene saamaan selvää, kuka on tekosairas, kuka tosisairas. Onpa hyvä painaa tuokin seikka mieleen, päättelivät pojat.

akkunat sisään ja heittivät saksalaisen upseerin nurin niskoin alas rappusista. Sitä mukaa kun hätääntyneitä saksammiä alkoi lappautua ulos teatterista, vetelivät suomalaiset pojat heitä turpiin. Tappelu päättyi vastastien, kun saksammiä ei näkynyt mailla eikä halmeilla ja ilmoitettiin elokuvaesityksen keskeytymisestä.

Sotavankien ja ylliloikkarien nimiä ei julkaista ilman heidän suostumustaan.

Tekohullu suojeluskuntalainen Hallia keinotteli itsensä pois rintamalta

JR 101:n 23. pataljoonan (Postin pataljoonan) mies Kalle Oskari Viniemi, kotoisin Iisasta, kertoo:

„Suojeluskuntalaiset, joiden alussa olivat hyvin sotami-



sia, keinottelevat nyt jos jollaisilla keljunktosteilla pääseen pois rintamalta. Suojeluskuntalainen Maunu Hallia Iisasta oli ennen sotaa ja sodan alussakin hyvin sotamiestä kantoa aina torrakkaa. Mutta nyt hän on tullut rintamalta ja tekohulluksi. Kerrotaan, että hän on yrittänyt ampua vaimoa, mutta että vaimo oli käännettyä pistoolin suuntaan kuula menikin Hallian käsivarteen hauislihakseensa sanoen, Hallia ammuttiin mollaansa itseensä vaarattomasti hashaavan. Ikaalisissa tiedetään tuo haavoittumisjuttu, jolla Hallia tahtoi voimien antamat murskaavat iskut Saksan ja Italian sotateollisuuskohteille ovat enteenä toisen rintaman muodostumiselle Eurooppaan saksalais-italialaisia fascisteja vastaan.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 40
1943

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
toukokuun 16 pñä

KATASTROOFI LÄHENE

„Saksalais-italialainen fascistien leiri potee vaikeaa kriisiä ja on katastroofinsa partaalla.“ (Stalin).

Saksalais-italialaisten joukkojen musertava tappio Tunisiassa on uusin niistä ankarista iskuisista, joiden alla fascistisen leirin katastroofi on väistämätön. Fascistisille sotalaumoille annettavien ratkaisevien iskujen kausi alkoi Stalingradin luona. Stalingradin luona ei ainoastaan tuhoutunut täydellisesti 330.000 miestä käsittävää saksalais-italialais-romaniaista fascistien valioarmeijaa, vaan siellä myöskin haudattiin lopullisesti typerä satu Saksan armeijan voittamattomuudesta. Siitä saakka on Stalingradin tappion haamu alituisesti seurannut saksalaisia, missäpä he lienevätkin. On hyvin kuvaavaa, että Saksan väestö aavistaessaan Tunisiassa saksalaisia odottavan uuden suuren selkäsaunan, on jo kauan sitten alkanut puhua „Tunisgradista“.

Saksalais-italialaisten sotalaumojen tuho Tunisiassa sekä yhdistyneitten kansakuntien ilmailuvoimien antamat murskaavat iskut Saksan ja Italian sotateollisuuskohteille ovat enteenä toisen rintaman muodostumiselle Eurooppaan saksalais-italialaisia fascisteja vastaan.

„Lähenee aika, jolloin Punainen armeija yhdessä meidän liitt-

STALININ
TERVEHDYSSÄHKÖSANOMA
CHURCHILLILLE JA ROOSEVELTILLE
TUNISIAN VOITON JOHDOSTA

Toukokuun 8 päivää vasten yöllä Neuvostoliiton Kansankomissaarien Neuvoston puheenjohtaja J. V. Stalin lähetti Suur-Britannian pääministerille W. Churchillille ja Amerikan Yhdysvaltain presidentille F. Rooseveltille tervehdyssähkösanomat, onnitellen heitä ja uljaita britannialaisia ja amerikkalaisia sotajoukkoja loistavan voiton johdosta, joka johti Bizertan ja Tunisian vapauttamiseen hitleriläisestä hirmuvallasta.

Puolalaiset isänmaanystävät ovat
surmanneet hitleriläisen pyövelin
Krügerin

„Sunday Express“-lehti ilmoittaa, että puolalaiset isänmaanystävät ovat Krakovassa surmanneet Gestapon (saksalaisen ohranalaitoksen) päällikön Puolassa, kenraali Krügerin. Krüger oli tunnettu petomaisesta julmuudestaan. Hänen käskystään suoritettiin joukkovangitsemisia

ja siviiliväestön karkoittamisia, teloituksia ilman oikeudenkäyntiä ja panttivankien joukkoampumisia kostotoimenpiteenä sabotaashia vastaan.

Krüger surmattiin konepistoolin laukaussarjalla keskellä päivää. Teon suorittajia ei ole saatu selville.

tolaistemme armeijain kanssa taittaa fascistipedon selkärangan.“ (Stalin).

Suomen armeijan sotamies! Saksalais-italialaisen fascistisen leirin lähenevä katastroofi on enteenä myöskin sen ryöstöretken häpeällisen romahduksen lähenemisestä, johon sinä otat osaa yhdessä saksalaisten kanssa. Lähestyy hetki, jolloin Karjalan maat vapautetaan mannerheimi-

läisistä anastajista. Jos tahdot välttää mielettömän surmasi lähestyvässä katastroofissa, niin toimi nopeasti, ennenkuin se on myöhäistä, antaudu vangiksi tahi lähde omaan maahasi, Suomeen! Jos et sitä tahdo, tulet surmatuksi. Muista, että Punainen armeija ja karjalaiset sissit, jotka kostavat oman kansansa puolesta, eivät tunne sääliä oman kotimaansa miehittäjiä kohtaan.

KELJUJA VISKAALEITA

Sotavankien lausuntoja Suomen armeijan vihatuimmista upseereista

KAPTEENI SAVOILA

„4. Linnoituspataljoonan komentaja kapteeni A. Savoila on erittäin pöyhkeä upseeri. Se on ulkonäöltäänkin kuin syöttäläsika. Keskustelua sotamiesten kanssa pitää se itseään alentavana. Pojat vihaavat sitä. „Savoila on kuin sika, jolla on kaksi jalkaa ja siivet ylhäällä“, sanoi eräs Helsingin poika. Erään kerran Savoila kierteli tukkihumalassa komppanian rapajuopon talouspäällikön, vänrikki Rehtijärven kanssa korsusta korsuun. „Siat ovat lähteneet kävelylle“, sanoivat pojat.

Saman pataljoonan 2. komppanian päällikkö luutnantti Laitinen uhkaili sotamiehiä pistoolillaan kaikissa tilanteissa.“

Miten keljuja viskaaleita

KAPTEENI YLÖNEN

Sotamies Ensio Kaattari Vienen heimosoturipataljoonasta kertoo:

„Kapteeni Ylönen komensi kerran komppaniansa hyökkäykseen, vaikka pojilla ei ollut yhtään tappeluhalua. Pojat olivat tästä suutuksissaan ja itse ampuivat taistelussa kapteeniaan kuolettavasti vatsaan. Ennen loppuaan kapteeni oli istunut kannon päässä vatsaansa pidellen ja tunnustanut, että hän on turhaan tappanut paljon miehiä. Mutta katumus ei enää auttanut. Kapteeni kuoli kentälle haavoihinsa.“

LUUTNANTTI KÄÄRIÖ

„10. Linnoituspataljoonan 1. komppanian päälliköille luutnantti

MAJURI POSTI

„JR 101 23. pataljoonan komentaja majuri Posti ei puhele sotamiesten kanssa muuta kuin silloin, kun humalassa rähjää. Se on hyvin koppava ja olevinaan. Kerran Posti varasti yhdessä kapteeni Karuman kanssa erään lomalta saapuneen sotamiehen repusta 7 pulloa viinaa, ja vetivät sen naamaansa. Se on tappeluttava mies, sanoivat pojat.“

LUUTNANTTI SAARIO

„Taisteluosasto „Metson“ 1. komppanian päällikkö luutnantti Saario on hyvin töykeä ja rähjää kaikissa mahdollisissa tilanteissa miesten kanssa. Jos jotain vähänkin sattuu, niin heti siitä on santsi tai joku muu ran- gaistus.“

MAJURI LINDGREN

„3. prikaatin 4. pataljoonan komentajaa majuri Lindgren pojat vihaavat ja ovat sitä mieltä, että ei kukaan surisi, jos sille saatana joku antaisi kulan kalloon. Majuri Lindgren sure poikien henkeä. Sillä on aina sana, että „hevosien henki on kalliimpi kuin miehen henki“ ja että viä hevosia on vaikea saada, mutta miehiä aina saa. Lindgren järjestää usein santsausmarssia ja seisottaa miehiä asemalla sellaisestakin syystä, kun miehen kerran suojasivat tiestien tykistökeskitykseltä. Kaksi miestä ovat sotamiehet esittäneet päälystölle joukkoadressin Lindgreniä vastaan ja vaativat erottamista, mutta tuloksetta.“

taltutetaan

ta, niin muutama päivä sen jälkeen Paukku löydettiin kuolleen metsästä. Kuula oli lävistänyt kaulan.“

KAPTEENI TÖNKYRÄ

„JR 11 9. komppanian kapteeni Tönkyrä oli ampunut erään hyökkäyksen aikana käsivarsensa laan erään Kärämäen pojan vuoksi, kun tämä kieltäytyi liittymästä hyökkäykseen. Kun komppanian sotilaat saivat kuulla tuosta ampumistapauksesta, 25 päivän kesäkuuta oli kapteeni Tönkyran tavanmukaisella vartion taltutamisella, jolloin sen päätti visti kuula ja se kaatui leena maahan. Näin siis sotamiehen murhaaja sai ansaitun kanksa.“

LUUTNANTTI PAUKKU

„3. prikaatin 1. pataljoonan luutnantti Paukku yritti räyhäämällä ja huutamalla saada poikia tottelemaan. Kerran pojat alikersantti Honkasen johdolla mukiloivat Paukkuun niin, että se joutui makuilemaan muutaman päivän sängyssä. Kun pojat saivat kuulla, että Paukku oli antanut alikersantti Honkasen sotaoikeuden tuomittavaksi mukiloimisesta.“

Sotavangit kirjoittavat omaisilleen, tuttavilleen ja ruotukavereilleen

NEUVOSTOLIITTOSSA olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme heidän kirjeitään omaisilleen, tuttavilleen ja ruotukavereilleen.

Pyydämme lukijoita lähettämään terveiset vankien kirjeiden otsikoissa mainituille henkilöille.



Otto Karjalainen

Reeta Karjalainen, Iisalmi, Sankakoski.

Lämpimät terveiseni täältä sinne kotia. Olen täällä edelleen sotavankina, mutta voin hyvin. Kohtelu on kiitettävä ja ruokaa tarpeeksi. Loppuisi vaan tämä yleinen maailmansota, että pääsisimme täältä kotiin, suorittamaan ja jatkamaan työtämme, se on hartain toivomme. Siispä toivon vaan nyt hyvää vointia edelleen ja samoin naapureille. Poikanne

Otto.

Korpraali Karjalainen Otto, Kpk 3 4272.

Leirillä.

Veli Koitto Ruha, Piippola, Lumu. (O.I.)

Reippaat terveiset täältä Neuvostoliitosta sotavankileiriltä! Täällä on hyvä olla, tupakkaa ja ruokaa yltäkylän sekä hyvä kohtelu. Meillä on klubi käytettävissä, on kaikenlaisia soittovälineitä. Aika on kulunut hausasti täällä vankina ollessa. Me odotamme sodan loppua, että pääsemme kotikonnuille. Näke- miin!

Kalle.

Sotamies Kalle Ruha, 9 Kpk 5031.

Toivo Nurminen. Korpilahti. Raidanlahti.

Hyvä kotiväki!

Minä jouduin neuvostojoukkojen vangiksi joulukuun 17 päivänä. Pelkäsin, että minut ammutaan, mutta pelkoni oli turha. Minua on kohdeltu hyvin, ruokaa olen saanut niin paljon kuin haluan. Toivon, että sota pian loppuisi, ettei Suomen kaikki miehet kaatuisi tai joutuisi invalideiksi. Minä en voi pitää tätä muuna kuin suurena onnena, että olen päässyt sodan ulkopuolelle. Me suomalaiset olemme joutuneet edistämään väärää asiaa, olemme joutuneet taistelemaan Hitlerin puolesta. Toivon, että rauha pian tulisi ja miehet pääsisivät taas tekemään kotitöitä. Näkemiin!

Rak. A. Nurminen. 1 Kpk 9304.

Sotavankileiri. 11.5.43.

Väinö Vettenranta, Loimaan kauppa.

Terveiset täältä Neuvostoliitosta! Olen täällä sotavankina ja kohtelu meitä kohtaan on hyvä. Odotan vain koska tämä sota loppuu, että voin tervehtiä oikein kädestä pitäen. Ei sitten muuta kuin näkemiin!

Olavi.

Sotamies Olavi Vettenranta, 1 Kpk 5886.

Maanviljelijä Sanfrit Jusila, Merijärvi.

Olen Neuvostoliitossa sotavankina. Olen ollut täällä 8 kuukautta. Terveenä olen ja sodan loputtua pääsen kotiin.

Hugo.

Hugo Jussila, 985 1 SK.



Toivo Lahtinen

Ida Tajanen, Ojakkala, Aliväärä.

Hyvä kotiväki!

Parhaat terveiset sinne kotiseudulle täältä Neuvostoliitosta sotavankileiriltä. Rauhan tultua palaan kotiin. Näkemiin.

Toivo.

3. P. 1. patl. 3. kompp. stm. Toivo Lahtinen.

Sotavankileirillä 11.5.43.

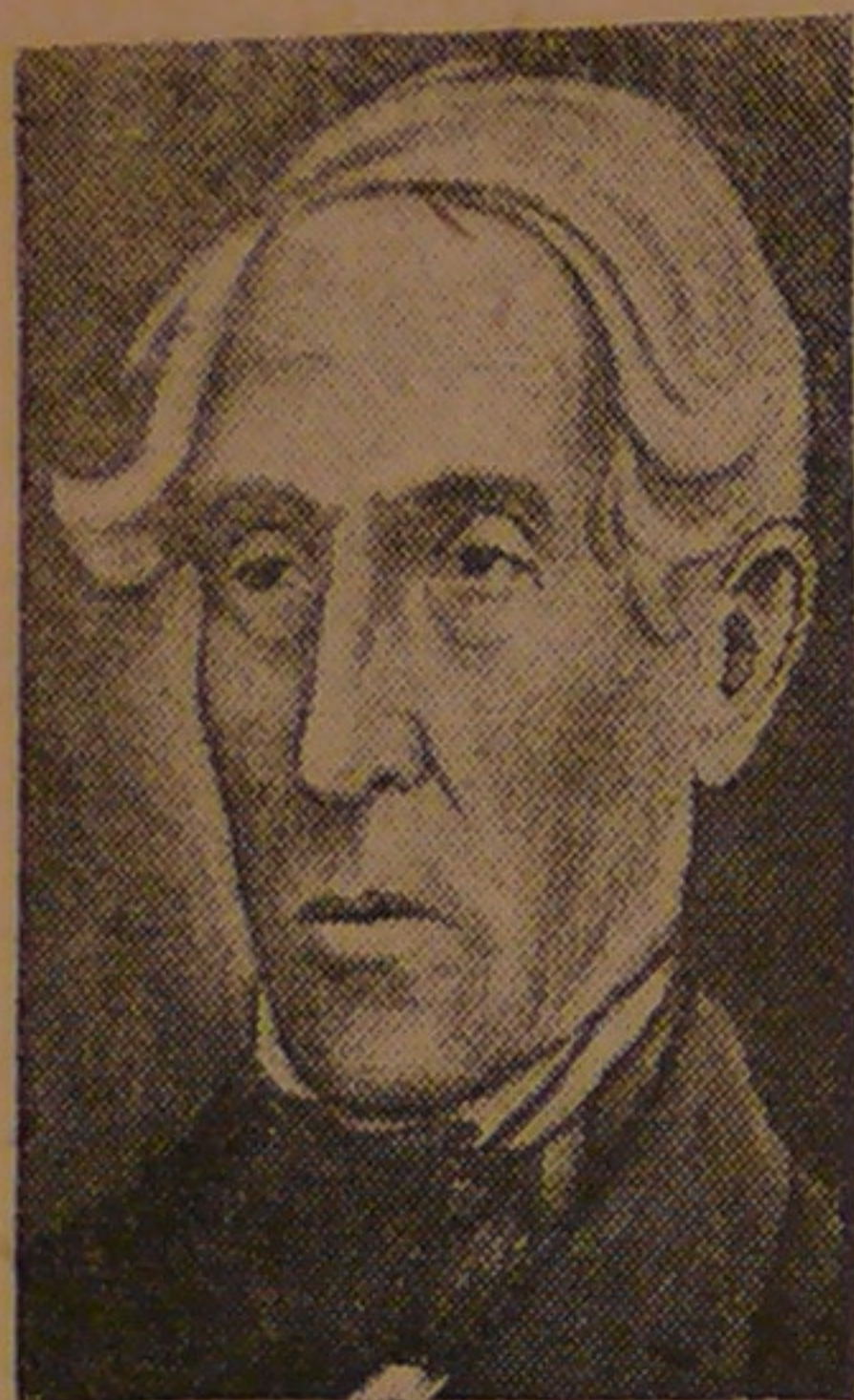
Rouva Henni Kittilä, Oulun lääni. Oulaisten kirkonkylä.

Äiti Rakas!

Parhain tervehdykseni täältä vieraalta maalta. Olen täällä vankina, että ei sinun tarvitse olla huolissasi minun takia. Minua on täällä kohdeltu hyvin ja kun sota loppuu, niin pääsen taas kotimaahan sinun ja siskoni luokse. Toivon vaan, että se aika pian koittaisi. Rakkain terveisin poikasi

Veli.

Sotamies Veli Kittilä, JR 11 2. patl. 6. kompp.



Juhana Vilhelm
Snellman

lyö korvalle Mannerheimiä, Rytitä ja kumppaneita

Vararikon partaalla seisovan Suomen sotapuulaakin herrat ovat taaskin häpäisseet suomalaisen valtiomiehen ja ajattelijan, Juhana Vilhelm Snellmanin muistoa, yrittäessään t.k. 12 pnä, Snellmanin syntymäpäivänä, käyttää suuren vainajan muistoa hitleriläisen sotapropagandansa palvelukseen. Yritys on toivoton, sillä Juhana Vilhelmin viisaiden ja ylevien ajatusten sekä Mannerheimien ja Rytien typerän ja rikollisen seikkailupolitiikan välillä on mitä raikkein ristiriita.

„Minä en pistä miekkaani tuppeen, ennenkuin olen luonut mahtavan suuren Suomen”. Näin sanoivat Mannerheimit ja Rydit.

„SUOMI EI SAAVUTA KOSKAAN MITÄÄN VÄKIVALLOIN”. Näissä Juhana Vilhelm Snellmanin sanoissa on ilmaistu hänen valtiomiesviisautensa keskeisin ajatus.

Kuinka oikeassa Snellman oli, lausueessaan yllämainitut viisaat sanansa, sen on Suomen kansa saanut viime vuosien kuluessa katkerasti kokea. Suomi ei saa-

vuttanut mitään muuta kuin verisen tappionsa talvisodassa 1939—40, jonka sen hallitusherrat provosoivat. Ja heidän nykyinen anastussotansa, „Suur-Suomi“-seikkailunsa, on päättävä monin kerroin surkeampaan katastroofiin, kuten nyt jo hullukin huomaa.

Juhana Vilhelm Snellman varotti Suomen kansaa valloitushaaveista ja sotaseikkailuista. Mutta pillastuneet „maailmanvalloittajat”, suuruudenhullut ja typerät surullisen hahmon ritarit Mannerheimit, Tannerheimit ja Rytihimit vievät Suomen kansaa sotaseikkailusta toiseen ja — tapioista toiseen, entistä perusteellisempaan ja tuhoisampaan.

HENNALAN HELVETTI

„Lahtareitten verityöt kostetaan”

SANOO SUOMALAISEN SOTAMIEHEN ISÄ

Eräs Punaisen armeijan sotavangiksi joutunut 3. prikaatin sotamies kertoo:

„Hennalan vankileirillä ollut isäni kertoi minulle, kuinka siellä tapettiin ja rääkättiin vankeja. Vartiomiehet ampuivat vankeja oven läpi. Minullakin oli muistokuula, joka oli lävistänyt kolmen vangin ruumiin. Ammuttuja vankeja ei hoidettu. He eivät saaneet minkäänlaista lääkärinapua. Melkein jokaitaisia olivat tapaukset, että punakaartilaisia lyötiin riviin ja vietiin niin sanotulle „Golgatalle” kaivamaan itselleen hautaa, johon heidät sitten ammuttiin. Nälkä oli vankileirillä kova. Jos miehet saivat sammakonkin, söivät he sen, kun olivat sitä vähän käreistäneet. Tunkiolta vangit keräsivät mädänneitä kalan- ja sillin ruotoja ja söivät niitä. Jos vanki ei

ollut vartijan mieltä, ampuivat hänet muutta mutkitta. Sannassa ei vankeja käytetty oikaan ja täitä kuhisi joka paikassa. Nälkään ja tauteihin kaipalon paljon vankeja.

Isä naureskeli usein kun herrat ovat nyt yhtäkkiä tulleet „armollisiksi” entisiä punakaartilaisia kohtaan, lupailen tappamiansa työmiesten ja torppa- vaimoille ja lapsille avustuskäyden siunaamassa punaisen hautoja j.n.e. Isä sanoi, että mä on vain työläisten menneisvetämistä, sotapropagandaa. Herrat eivät ole muuttuneet tään. He ovat samanlaisia kuin reita kuin vuonna 1918.

Isällä on sammumaton vastustus Suomen vallanpitäjiä vastaan. Hän sanoo usein, että tulee ajajolloin lahtareitten verityöt kostetaan”.

Stalingradin jälkeen „Tunisgrad”

Ruotsalainen lehti „Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning” kirjoittaa: „Useissa Saksan kaupungeissa voidaan nyt nähdä talojen seinille ja lauta-aitoihin maalattuna „Tunisgrad”. Vaikka heti raaputtaa tuon sanan pois ilmestyy se itsestään uudelleen”.

„Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning” kertoma tieto osoittaa Saksan kansan jo pitkään odottaneen, että Tunisiassa tapahtuu Stalingradia muistuttava katastroofi.

Nyt saksalaiset ovat saaneet „Tunisgradinsakin”. Mikä „grad” on seuraava, kysyy huolestunut Saksan kansa.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 41
1949

RINTAMALEHTI

Keskiviikkona
toukokuun 19 pnä

Fascistipedon selkäranka taitetaan

Toukokuun 1 pnä antamassaan päiväkäskyssä Stalin, Punaisen armeijan Korkein Ylipäällikkö, sanoo:

„Punaisen armeijan on lyötävä vihollista vielä tujemmin, säälimättä surmattava saksalaisia anastajia, herkeämättä ajettava heitä pois Neuvostomaalta”.

Lujasti ja kipeästi löi Punainen armeija saksalais-fascistisia konnia sekä heidän romanialaisia, italialaisia, unkarilaisia ja suomalaisia rikoskumppaneitaan viime talvena. Mainitsemme vain Stalin-gradin taistelun, jossa saksalaiset eivät ainoastaan menettäneet saarrettua, hajallelytyä ja vangiksi otettua 330-tuhantista valioarmeijaansa, vaan jossa sitäpaitsi perinpohjin järkytettiin usko Saksan voittoon sen omien sotilaiden keskuudessa ja annettiin samalla musertava isku Saksan sotilasjohdon arvovallalle.

Nyt Punainen armeija on saanut käskyn lyödä vihollista vieläkin tujemmin. Tämä käsky tulee täytetyksi. Punaisen armeijan hyökkäysvoima, jota se on osoittanut viime talven taisteluissa, on kasvanut vieläkin enemmän ja kasvaa yhtämittaa, samalla kuin fascistinen Saksa ja sen liittolaiset käyvät yhä voimattomammiksi, vaikka pitävätkin suurta melua „totaalisesta mobilisatiosta”. Jos Punaisen armeijan talvihyökkäyksen voima oli fascistien leirille epämiellyttävä yllätys, niin lähitulevaisuus lupaa sille vielä suurempia epämiellyttäviä yllätyksiä. Se saa kokea nahoissaan entistä kipeämmin Punaisen armeijan iskut.

Mutta ei siinä kaikki. Punainen armeija jatkaa iskuja.

(Jatkuu 2. siv.)

Kirous ja kuolema hitleriläisille orjanomistajille

„Pravdassa” on julkaistu Neuvostoliiton Ulkoasiain Kansankomissaarin V. M. Molotovin nootti rauhallisten neuvostokansalaisten joukkoluontoisesta väkivaltaisesta viemisestä saksalais-fascistiseen orjuuteen sekä saksalaisten viranomaisten ja niiden yksityisten henkilöiden edesvastuusta, jotka riistävät neuvostokansalaisten orjatyötä Saksasta.

Lukuisten itseltään saksalaisilta lähtöisin olevien kiistämättömien tosiasioiden ja todistuskappaleiden perusteella Molotovin nootti paljastaa Saksan hitleriläisen valtion orjanomistajain rosvopesäksi. „Pravda” kirjoittaa tämän johdosta:

„Nootissa todetaan täysin tarkasti, että Saksan hitleriläinen valtio on hirvittävä rikoksillaan

pyyhkinyt itsensä pois Euroopan sivistysvaltioiden joukosta. On kulunut jo useita vuosisatoja siitä, kun Eurooppa hautasi orjuuden. Hitleriläiset ovat kaivaneet sen sieltä jälleen ylös. Saksalaisten on tiedettävä, että väkivalta neuvostokansalaisia kohtaan, heidän ihmisarvonsa alentaminen, lyönnit ja kidutukset eivät jää rankaisematta, ei myöskään jää rankaisematta epäinhimillinen orjatyön riisto. Orjanomistajaa on rangaistava ankarasti, että maailman kansat lujasti ja aina muistaisivat, että saksalais-fascististen konnien hirvittävien rikosten joukossa, heidän häväistessään häikäilemättömästi eurooppalaisen kulttuurin käsitettäkin, orjuudella on kaikkein huomattavin sija.

Kirous ja kuolema saksalaisille orjanomistajille!”

MIKSI SAKSALAISET KENRAALIT ANTAUTUVAT SOTAVANGIKSI?

Stalingradin taisteluiden aikana 30 saksalaista kenraalia kenraali-sotamarsalkka Paulusin johdolla antautui neuvostojoukkojen vangiksi. Paulusin esimerkkiä seuraten Tunisiassa olleiden saksalais-italialaisten joukkojen ylipäällikkö kenraaliversti von Arnim yhdessä italialaisen marsalkan Messen ja vielä parinkymmenen muun kenraalin kanssa antautui vangiksi liittoutuneiden joukoille.

Sitä eivät saksalaiset kenraalit tehneet sodan alussa. He pitivät parempana kuolla kunniaattomasti kuin antautua vangiksi.

Mikä heihin nyt on mennyt? Miksi he eivät taistele viimeiseen saakka tahi tee itsemurhaa? Siksi, että Punaisen armeijan ja sen liittolaisten musertavien iskujen alla saksalaiset kenraalit ovat menettäneet uskonsa Hitlerin voittoon. He ovat tulleet varmuuteen Saksan häviön kiertämättömyydestä ja alkaneet ajatella sitä surkuteltavaa kohtaloa, joka heitä odottaa Neuvostoliiton, Englannin ja Amerikan voiton jälkeen. He eivät halua enää kuolla Hitlerin puolesta, vaan antautuvat sotavangiksi pelastaakseen henkensä.

Fascistipedon ...

(Jatkoa 1. siv.)

nen armeija ei ole yksin taistelemassa fascistikonnia vastaan. Kaikkein merkittävintä, mikä on luonteenomaista nykyiselle sotatilanteelle ja mikä on omiaan saamaan jokaisen vakuuttumaan fascistien leirin väistämättömyydestä ja lopullisesta tappiosta lähiaikoina, on se, että samanaikaisesti Punaisen armeijan idästä antamien iskujen kanssa sen liittolaiset, englantilais-amerikkalaiset joukot, iskevät fascisteja lännestä, ja iskevät lujasti.

Tunisian voitto on aiheuttanut suurta levottomuutta fascistien leirissä. Tämän voiton merkitys ei ole ainoastaan siinä, että siellä lyötiin hajalle saksalais-italialaisen liittoutuman suuret sotavoimat, että siellä annettiin uusi isku kovaonnisten saksalaisten "strategien" maineelle ja että siellä otettiin 175.000 vankia, niiden joukossa kolmattakymmentä kenraalia, vaan ennen kaikkea siinä, että tämä suuri voitto on enteena sotatoimien siirtymisestä välittömästi Euroopan mantereelle, mitä fascistiroistot niin suuresti pelkäävät.

Toisen rintaman muodostamisen lähestymistä ennustavat myöskin ennenkuulumattomalla, yhä kasvavalla voimalla suorite-

25 vuotta sitten

Irmari Rantamalan murha

Toukokuun 21 p:nä 1918 Mannerheimin suojeluskuntalaharit murhasivat elämällisellä raakuudella meidän vuosiatamme suurimman suomalaisen kirjailijan, Irmari Rantamalan eli Maiju Lassilan (oikealta nimeltään A. Untola-Tietäväisen), "Harhaman", "Tulitikkuja lainaamassa", "Kuolleista heränneen", "Isän ja pojan", "Nuoren myllärin" ja monien muiden kuolemattomien teosten nerokkaan kirjoittajan.

Valkoisten vallanpitäjien silmitöntä raivoa suurta kirjailijaa kohtaan kuvaa se seikka, että hänen kimppuunsa usutetut suojeluskuntaalaiset eivät malttaneet

NEUVOSTOLIITON ILMAVOIMAT MURSKAAVAT VIHOLLISTA

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTO ILMOITTAI:

● Meidän ilmavoimamme tekivät toukokuun 11 p:nä ja 12 päivän vastaisena yönä suurin voimin hyökkäyksiä Dnjepetrovskin, Poltavan, Brjanskin, Harkovin, Orelin, Krasnogradin, Lozovajan, Parvenkovon, Mtsenskin, Karatshevin, Ljudinon, Jartsevon y.m. rautatieasemia ja solmukohtia vastaan. Samanaikaisesti lentokoneemme pommittivat vihollisen autokolonnia maanteilla. Lentovoimamme toiminnan tuloksena tuhottu ja vaurioitettu suuri määrä junia ja autoja, jotka kuljettivat vihollisen sotamateriaalia Dnjepetrovskin, Poltavan ja Brjanskin rautatiesolmukohtissa havaittiin ammustarvikkeilla hirtattujen junien ja sotatarvikkeiden rasteja voimakkaita räjähdys-

tut Saksan ja Italian sotateollisuuskeskusten pommitukset. Saksa on jo tullut sotapäätöksi ilmasta käsin. Lähiaikoina se on tuleva sotapäätöksi myöskin mereltä ja maalta.

Ajatelkoot suomalaiset sotilaat niitä johtopäätöksiä, joita heidän on tehtävä muodostuneesta tilanteesta. Painakoot he mieleensä suuren Stalinin sanat:

"Lähenee aika, jolloin Punainen armeija yhdessä meidän liittolaistemme armeijain kanssa on taittava fascistipedon selkärangan".



hillitä murhavimmaansa edes teloituspäikälle asti, vaan tappoivat hänet jo laivamatkalla Viaporiin viettäessä. "Pakoyritys", niin kuului virallinen selitys, kuten tavallista...

Mistä johtui mannerheimiläisten saksalaismurhaajien elukkamainen raivo Irmari Rantamalan — Maiju Lassilaa kohtaan, joka

manaikaisesti lentokoneemme pommittivat vihollisen autokolonnia maanteilla. Lentovoimamme toiminnan tuloksena tuhottu ja vaurioitettu suuri määrä junia ja autoja, jotka kuljettivat vihollisen sotamateriaalia Dnjepetrovskin, Poltavan ja Brjanskin rautatiesolmukohtissa havaittiin ammustarvikkeilla hirtattujen junien ja sotatarvikkeiden rasteja voimakkaita räjähdys-

Lentovoimamme ovat pommittaneet menestyksellisesti myöskin useita saksalaisten lentokenttiä.

● Toukokuun 12 ja 13 päivinä sekä 14 päivää vasten yöllä meidän ilmavoimamme tekivät hyökkäyksiä Orelin, Karatshevin, Mtsenskin, Volosovon, Lozovajan, Depaltsevon ja muita rautatiesolmukohtia ja -asemia vastaan. Meidän lentokoneemme pommittivat myöskin vihollisen sotajunia ja autokolonnia maanteilla.

ei ole ainoastaan suurin, mutta myöskin suomalaisin kaikkien vuosiatamme suomalaisista kirjailijoista?

Se johtui siitä, että Irmari Rantamala, suomettarelaispuolueen huomattava toimihenkilö, oli eronnut tuosta suuri riistäjien, lahtareitten ja saksalaismurhaajien puolueesta, paljastanut joukoille sen kyynillisyyden jolla suomettarelaisien eli myrkyisten kokoomuslaisten johtomiehet omassa sakissaan olleet kerskailivat, kuinka he vetätkänsä "tästä", s.o. nenästä.

Viha johtui siitä, että suomettarelaispuolueen totuuden etsijä, oli inhoten kääntänyt selkäänsä kansan vihollisten, lahtareitten ja saksalaismurhaajien rille ja mennyt työtätekevä kansan puolelle hetkellä, jolloin se ase kädessä puolusti Venäjää valtakunnankumoukselta saamaansa

"Kolarin motti"

Miten metsäkaartissa eletään

JR 101:n panssaritorjuntakomppanian sotamies Edvard Haapalainen, kotoisin Pyhännän pitäjän Tavastkengän kylästä, kertoo:



"Meidän komppanian sotamiehen Hietalan lausunnon mukaan on Kolarissa toiminut sodan alusta asti voimakas ja hyvin aseistettu metsäkaartilaiskomppania. Tähän komppaniaan kuuluu 300 miestä ja ovat ne aseistettu konepistoolilla, konekivääreillä, kasapanoksilla, tulipalorasioilla ja käsikranaateilla.

Metsäkaartilaiset ovat useita kertoja joutuneet yhteenottoihin poliisien ja suojeluskuntalaisten kanssa. Viime syksynä yrittivät poliisit ja suojeluskuntalaiset motittaa metsäkaartilaisia, mutta voimakkaan konekivääri- ja konepistoolitulen suojassa livahtivat pojat pois motista. Taistelukentälle jäi useita haavoittuneita ja kaatuneita poliiseja ja suojeluskuntalaisia. Tämä kahakka tunnetaan pohjolassa "Kolarin motin" nimellä.

"Kolarin motin" metsäkaartilaisilla on hyvät asuinkorsut ja vaaleat huoneet ruoan säilytystä varten. He ovat rakentaneet useamman paikkaan korsuja sen vuoksi, että jos sattuu metsäkaartilaisia varustamaan vaara poliisien taholta, niin voivat he siirtyä toiseen varustamaansa tukikohtaan.

Siviiliväestön taholta avustetaan jatkuvasti metsäkaartilaisia. Kesäisin paimenet toimittavat lähetin virkaa. Pääasiallisemmin ravintonsa he hankkivat metsästelemällä ja kalastelemalla.

Sotamies Hietala muisteli usein kaihomyielellä niitä aikoja, jolloin hän oli tuossa "Kolarin motissa", jossa ei ollut mitään vaaraa ja sai viettää kesänsä jonkun kauniin järven rannalla.

Sellainen on valkoisen Suomen vallanpitäjien suhtautuminen kirjallisuuteen ja taiteeseen. He eivät voi sietää tositaiteilijoita, joille on luonteenomaista lahjomaton totuudenetsintä ja rehellinen pyrkimys kansan palvelukseen. Ei, he tarvitsevat tuollaisia Reino Hirviseppiä, Kyösti Viikunoita ja Mika Valtareita, runoilijoiksi ja kirjailijoiksi verhoutuneita paatuneita lahtareita tahi tuollaisia V. A. Koskenniemiä ja F. E. Sillanpääitä — salaperäisen tärkeiksi tekeytyviä mitättömyyksiä ja luonteettomia vätyksiä, jotka kirjoittavat mitä vaan ja miten päin vaan Kansallis-Osake-Pankin herrojen y.m. rahavaltiaitten tilauksesta, tekevät mustasta valkoisen, nimittävät anastussotaa "isänmaanpuolus-

LYHYITÄ UUTISIA

Pohjois-Afrikassa. Liittoutuneiden joukot ovat antaneet musertavan iskun saksalais-italialaiselle armeijalle Tunisiassa. Bizertan ja Tunisin kaupungit sekä koko Pohjois-Afrikka on liittoutuneiden käsissä. Vihollisen vastustus on loppunut. Vangiksi joutuneiden saksalaisten ja italialaisten sotilaiden luku nousee 175.000-mieheen.

500 salaista Lontoosta saatujen sanomalehtien tietojen mukaan Euroopassa. Euroopassa ilmestyy nykyisin 500 salaista fascistinvastaista sanomalehtä.

Jugoslavian Jugoslavian isänmaanystäväiset löivät hitleriläisiä askettäin hajalle italialaisen joukko-osaston. Sissit

ovat ottaneet 2 miinanheitintä, 600 kivääriä, 60 tuhatta patruunaa ja muuta sotasaalista. Toisessa paikassa sissit ovat lyöneet hajalle 70-miehisen hitleriläisjoukon ja jatkaneet menestyksellisesti hyökkäystä miehittäjiä vastaan.

tukseksi", Karjalan kansan omaisuuden ryöstämistä "heimoveljien vapauttamiseksi", Suomessa rehottavaa hitleriläistä terrorikomentoa "kansanvallaksi" ja "länsimaiseksi kulttuuriksi", lietsovat kansallisvihaa venäläisiä vastaan, veisaavat ylistysvirttä saksalaisille fascistiroistoille, sanalla sanoen — makaavat niin kuin herrat käskevät.

Suuren kirjailijan, rehellisen totuudenetsijän, jalon taistelijan Irmari Rantamalan veri huutaa kosta hänen murhaajilleen, Mannerheimille, Waldenille ja muille lahtareille, kokoomuslaisille puoluepukareille, saksalaismurhaajille.

Kunni Irmari Rantamalan muistolle!

Kirous ja kuolema lahtareille!

Morsiamen ryöstäjät saivat päihinsä Turussa

3. prikaatin 4. pataljoonan 15. komppanian sotamies Mauri Ilmari Männistö, kotoisin Punkalaitumen Kanteenvaaran kylästä, kertoo:

„Kuluvan vuoden maaliskuussa oli Turussa tappelu suomalaisten merimiesten ja saksalaisten sotamiesten välillä. Tappelu syntyi siitä, kun saksalaiset yrittivät ryöstää suomalaiselta merimieheltä morsianta. Puolustukseksi suomalainen merimies löi saksalaista turpiin. Tappelupaikalle kokoontui saksalaisia sotamiehiä ja suomalaisia merimiehiä yhteensä noin 20 miestä, yhtyen kahakkaan. Tappelu päättyi vasta sitten, kun suurin osa saksamaneista oli kormyillä ja ratsupoliisit ehtivät hätiin. Minä katselin tappelua syrjästä, ja kun menin tappelupaikalle, oli siinä paljon verta“.

Kapteeni Savolainen tuli alakuloiseksi

SAATUAAN TIETÄÄ STALIN-GRADIN TAPAHTUMISTA

JR 31:n 3. pataljoonan konekiväärikomppanian korpraali Viljo Turunen, kotoisin Pielisjärven Nurmijärveltä, kertoo:

„Konekiväärikomppanian päällikkö, kapteeni Savolainen, joka on suojeluskuntalainen ja ammatiltaan kansakoulun opettaja, koettaa olla miesten kanssa hyvissä väleissä, tietäen, että suojeluskuntalaisia yleensä vihataan. Kapteeni Savolainen odottaa kovasti sodan loppua. Hän sanoi meille, että eihän sitä tiedä, mille puolelle voitto kallistuu. Hän ei luota saksalaisten voittoon. Kun hän sai tietää Stalin-gradin tapahtumista, tuli hän hyvin alakuloiseksi“.

„Lähenee aika, jolloin Punainen armeija yhdessä meidän liittolaistemme armeijain kanssa on taittava fascistipedon selkärangan“.

(STALIN).



Saksalaisten hame-sankareitten menestytksen salaisuus

Punaisen armeijan vangiksi joutunut 15. Pioneeripataljoonan 2. komppanian 1. joukkueen korpraali Eino Edvard Hellsten, kotoisin Hämeenlinnasta, kertoo:

„Kotirintamalla ovat saksalaiset hyvissä puvuissa, joten heillä on suomalaisten naisten kanssa hyvä menestys. Sitävastoin suomalainen rintamamies kulkee paikatuiissa ja risaisissa vaatteissa. Sen vuoksi eivät edes tuttavikaan naiset kehtaa kulkea suomalaisen sotamiehen kanssa“.

Sotavankien ja yliloikkarien nimiä ei julkaista ilman heidän suostumustaan.

Parturit, kellarimestarit y. m. „maailmanvalloittajina“

Kubanilla vangiksi otettu saksalaisen hyökkäysvaunujen sioonan 66. moottoroidun rykmentin 7. komppanian jeffere Josef Malek kertoo:

„Minun ei tarvinnut tulla kuin muutama päivä. Tulimme tamalle huhtikuussa täydennysjoukkoihin ja sanovat:

Jos vakinaiset joukot eivät voineet Venäjää voittaa, niin mitä voivat tehdä parturit, kauppiat, tarjoilijat, kellarimestarit, joita nyt on tuhausittain rintamalla“.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 42
1943

RINTAMALEHTI

Lauantaina
toukokuun 22 pnä

Tappion pelätin

Rydit, Linkomiehet sekä muut Hitlerin miehet ovat ahkerasti viljelleet saksalaisilta esimiehiltään oppimaansa konstia: kansan ja sotilasjoukkojen pelottelua tappion ja sitä seuraavan katastroofin pelättimellä. Herrat propagandahuujarit panevat liikkeelle koko mielikuvituksensa runsauden lohtiakseen ilmoille mahdollisimman kaamean kuvan siitä katastroofista, joka Suomen kansaa muka odottaa tappion satuessa.

Kuinka lapsellista tuollainen pelottelu on, se selvenee seuraavista seikoista:

Ensiksi. Hitler Mannerheimien ja muine aseenkantajineen on jo itse asiassa hävinnyt sotansa. Fascistien leiri tosin vielä jalkaa epätoivoisia sotaponnistuksiaan. Mutta sen iskuvoima on mennyttä, sen vastustuskyky on mennyt samaan aikaan kuin Punaisen armeijan ja sen liittolaisten hyökkäysvoima kasvaa. On vain ajan kysymys, koska fascistipedon selkäranka lopullisesti taitetaan.

Toiseksi. Mannerheimin tappio sodassa ei suinkaan lisää Suomen kansan onnettomuutta. Päinvastoin, se pelastaa Suomen kansan katastroofin kourista, johon hallitusherrat ovat sen sotatehtäviin syösseet. Ei Mannerheimin tappio, vaan toivottoman sodan pitittäminen merkitsee liian verihureja, nälkää ja kurjuttavaa entistä julkeampaa saksalaisten isäntävallaa. Mannerheimin tappio on Suomen kansan voitto.

Kolmanneksi. „Suur-Suomi“.

(Jatkuu 2. slv.)

Saksasta on tullut ilmasodan näyttämö

Kokonaiset kaupungit ovat raunioina, sotatehtaat maan tasalla

Jokainen päivä tuo yhä uusia tietoja Englannin ja Amerikan ilmavoimien suorittamasta Saksan kaupunkien ja sotateollisuuskohteiden tuhoisasta pommituksesta. Liittoutuneet kustavat hitleriläisille konnille antamatta heille päivän tahi yön rauhaa. Mutta se on vasta alkua. Saksalais-italialaisten joukkojen hajallelyönti Tunisiassa ja Pohjois-Afrikan täydellinen puhdistaminen vihollisista muodostaa liittoutuneiden ilmavoimille uuden edullisen tilanteen. Kuinka kiihkeä on ilmasota lännessä jo tällä hetkellä, näkyy seuraavista tosiasioista:

— Toukokuun 1 päivänä tehtiin 54:s lentohyökkäys Esseniin. Kaupunkiin on heitetty 10.000 tonnia pommeja, paljon enemmän kuin saksalaisten on onnistunut heittää koko sodan aikana Lontooseen. Kaksi kolmatta osaa kaupungin taloista on hajotettu maan tasalle.

— Englannin ilmavoimien hyökkäys on saattanut epäkuuntoon Stettinissä kaupungin vesijohtolaitoksen ja vioittanut kaasujohtoverkostoa. Väestö on jäänyt ilman vettä ja valoa. Suuren kemiallisen tehtaan 90 rakennusta on pommitettu hajalle.

— Yhden ainoan hyökkäyksen aikana Dortmundiin heitettiin satoja 3,8 tonnin painoisia räjähdyspommeja ja muutama

tuhat palopommeja, jotka aiheuttivat suuria tulipaloja kaupungin eri osissa.

— Saksan suurta sotasatamaa Kieliä on pommitettu 71 kertaa. Satamalaitteet ja laivatelakat on saatettu epäkuuntoon.

— Kaksi kolmasosaa Pariisin lähistöllä olevista Renaultin sotatehtaista on saatettu epäkuuntoon.

— 400 amerikkalaista „lentävää linnoitusta“ pommitti äskettäin Palermion satamaa Sisiiliassa. Aiheutettiin suuria vaurioita „Fiatin“ tehtaalle, metallitehtaille, tykkitehtaalle, arsenalille, kemialliselle tehtaalle ja sotilasvarastoille. Tulipalot näkyivät 50 mailin päähän.

Ne musertavat iskut, joita liittoutuneiden ilmavoimat ovat Saksan ja Italian sotateollisuuskeskuksille antaneet, ovat entenä toisen rintaman muodostamisesta Euroopassa. Tänäpä Saksan itse asiassa on jo ilmasodan näyttämö, huomenna se saattaa tulla maalta ja mereltä käytävän sodan näyttämöksi. Fascistit eivät voi välttää vapauttarakastavien kansojen rankaisevaa kättä.

„Lähenee aika, jolloin Punainen armeija yhdessä meidän liittolaistemme armeijain kanssa on taittava fascistipedon selkärangan“.

STALIN.

Tappion pelätin

(Jatkoa 1. siv.)

seikkalijat jaarittelevat kansaa uhkaavasta katastroofista, vaikka he itse asiassa pelkäävät omaa katastroofiaan, omaa vararikkoa, oman sotaseikkailunsa luhistumista, oman valtansa menettämistä. He pitkittävät toivontonta sotaansa lykätäkseen tuonnemmaksi oman väistämättömän vararikkonsa hetkeä. Välttää sitä he eivät voi, sillä he ovat sitoneet kohtalonsa Hitlerin rosvokoplan kohtaloon.

Nuo miehet, jotka ovat myyneet Suomen itsenäisyyden Saksan fashisteille, huutavat, että Neuvostoliitto tahtoo hävittää Suomen itsenäisyyden, Suomen kansan j.n.e. Jokainen järkkihminen ymmärtää tuon huudon olevan valtiepropagandaa Saksan fashistien hyväksi.

Suomeen ja sen kansaan näiden pitävät täydellisesti pakansa Stalinin sanat:

„Hitlerit tulevat ja menevät, mutta Saksan kansa ja Saksan valtio jäävät“.

PATA KATTILAA SOIMAA

„Ajan Suuntakin“ on esiintynyt näiden lasten raiskaajia vastaan

Monet Suomen lehdet ovat katsoneet olevansa pakotettuja myöntämään sen surullisen tosiasian, että inhottavat väkivallanteot lapsia kohtaan ovat Suomessa viime aikoina saavuttaneet hirvittävän laajuuden.

Omituisinta tässä jutussa, todellista kohtalon ivaa on se, että kaikkein kiihvimpana raiskaajien vastustajana, kuolemanrangaistuksen vaatijana siveellisyysrikkoksista esiintyy — tule ja pusera! — „Ajan Suunta“, Minna Craucherin huonon nimen salongin leijonain, Vallesniusten y.m. äänenkannattaja, noiden herrojen, jotka eivät ole saavuttaneet surullista kuuluisuuttaan ainoastaan poliittisina

myöskin elukkamaisina raiskaajina. Onhan m.m. tunnettua, että kuulu lapualaiskiho, everstiluutnantti Kuussaari ollessaan vuonna 1930 suomalaisten sotaprovokaattorien toimeksiannosta muilluttamassa presidentti Ståhlbergia Neuvostoliiton rajalle, raikasi tällä matkallaan Sortavalan Seurahuoneen alaikäisen tarjoilijattaren.

Ovatko „Ajan Suunta“ tahi muut valkoisen Suomen lehdet tahi viranomaiset vaatineet suur-raiskaaja Kuussaaren rankaisemista? Mitä vielä! Hän täyttää edelleenkin Suomen hallituksen antamia erikoistehtäviä, suorittaen alaansa kuuluvaa provo-



VIIMEINEN ILMOITUS

Amerikkalainen lehti on sodan julistamisen kannalla Suomelle

Käsitellessään amerikkalais-suomalaisia suhteita arvovaltainen amerikkalainen sanomalehti „Saint Louis Post-Dispatch“ kirjoittaa:

„Niin kauan, kun saksalaiset hallitsevat Suomea, ei rauha Suomen ja Venäjän välillä ole odotettava. Tapahtumien ja donmukainen kehitys pakottaa Yhdysvallat, paitsi diplomaattisten suhteiden katkaisemista Suomeen, myöskin julistamaan sille sodan“.

huligaaneina, salamurhien ja muilutusten järjestäjinä, vaan nimenomaan

kaattorin hommaa. Hän se oli Suomen hallituksen käskystä vastamassa niin sanottua „Väestönsuojelun“ kansalaissuojelussa, jossa Suomesta tulleet ohjeet ja asiat miehet „vaativat“ Neuvostoliiton liittämistä Suomen Millaisia siveellisyysrikkoksia he ra Kuussaaren kontolla on tällä matkaltaan, se selvinnee myöskin.

On aivan varmaa, että valtiolliset lapset kohtaan muut samantapaiset siveellisyysrikkokset eivät vähentymään, vaan entisestään lisääntymään, vaikkapa Sortavalan kymmenen pienemmän herran teloitettaviksi rikollisista. Nuo rikokset ovat meidän merkkinä siitä alemman noastaan merkkinä siitä alemman käydessään häpeällistä ryöstöä yhdessä hitleriläisten kanssa.

HÄTÄ KEINON KEKSII

„Lääkärit ovat epäilleet pinnareiksi juuri niitä, jotka ovat tosisairaita“

Eräs Punaisen armeijan vangiksi joutunut 3. prikaatin sotamies kertoo:

„Syyskuun kahakan jälkeen, jolloin sotahullu eversti Autti tapatti ja silvotutti meidän prikaatistamme yli 1.000 miestä, on miesten keskuudessa vallinnut hermostuneisuus ja kuolemanpelko. Se onkin saanut pojat keksimään keinoja rintamalta pois pääsemiseksi.“

Jo syyskuun tappelun aikana useat sotamiehet nostivat kovan kuulasateessa kätensä tahi jalkansa ylös ampumahaudasta. Jotkut ampuivat itse käteensä tahi jalkaansa märän rästin läpi, haavoittuivat ja pääsivät pois rintamalta.

Myöskin kolhimalla ja nyrjyttelemällä käsiään ja jalkojaan yrittivät pojat päästä sotavammoisiksi. Helsingissä on eräs lääkäri, joka auttaa sotamiehiä näissä asiassa. Maksua vastaan hän nyrjyttelee miesten jalkoja käsiä sijoiltaan.

Sodan alusta lähtien on kärsien ja jalkojen turpoamiseksi käytetty useita keinoja. Yleisemmin käytetty tapa on petroolin ruiskuttaminen nahan väliin tahi

puhkiin kastetun langan vetäminen neulalla pohkeiden läpi. Pojat juovat myöskin suuria määriä suolavettä tyhjään vatsaan, jolloin kädet ja jalat pötyivät. Kerrotaan, että lääkäreitä ovat todenneet Suomen armeijassa olleen noin 30.000 kärsivää ja jalkojen pötyytymistä johtuen, niin että siinä on lääkä-

rien mahdoton saada selville kuka pinnaa kuka ei.

Viime aikoina on tullut tavaksi hankkia itselleen punatauti juomalla raakaa vettä ja syömällä samalla raakoja perunoita. Saadakseen verensä heikoksi tai keltataudin pojat juovat etikkaa ja vettä, johon on sekoitettu rikkihappoa.

Syyskahakan jälkeen monet sotamiehet ovat menestyksellisesti näyttelleet myös hullun osaa. Rohkaiseva puoli koko tässä pinnausjutussa on se, ettei lääkärit saa selvää, kuka on tekosairas, kuka tosisairas. Lääkärit ovat useimmissa tapauksissa epäilleet pinnareiksi juuri niitä, jotka kaikkein päättäen ovat tosisairaita. Lääkärien tyylymenettely sairaita kohtaan on herättänyt pahaa verta. Ja samalla ovat lääkärit paljastaneet tietämättömyytensä. Se on ollut kaksinkertainen voitto niille, jotka eivät halua tapattaa itseään Rydin ja Mannerheimin tykinruokana“.

„Saksa häviääkin sodan suunnitelman mukaan“

TUUMIVAT SAKSALAISET SOTAMIEHET

Punaisen armeijan puolelle siirtynyt 20. saksalaisen moottoroidun divisioonan 76. jalkaväkirykmentin sotamies Hans L. kertoo:

„Tieto saksalaisten ja italialaisten joukkojen tappiosta Tunisiassa sai rykmentissä aikaan painostavan mielialan. Talvella Paulusin armeija kärsi katastroofin Stalingradin luona. Nyt on tuhottu Arnimin armeija.“

Häviö seuraa toistaan. Saksan sotaonni on kääntynyt, sen voi-

Liittoutuneilla riittää laivastoa

MAIHINNOUSUA VARTEN EUROOPPAAN

Saksan sotapropaganda yrittää kaikin keinoin todistaa, että liittoutuneilla ei riitä laivastoa maihinnousua varten Eurooppaan ja sen vuoksi muka toinen rintama ei voi toteutua. Seuraavat tosiasiat osoittavat tuon propagandaväitteen valheellisuuden:

Liittoutuneilla on 56 linjalaivaa, 150 risteilijää, 480 hävittäjäläivää ja tuhansia kauppalaivoja sotilaskuljetuksia varten. Yksistään Amerikka laskee vesille vuoden 1943 aikana 2.500 laivaa, joiden kantavuus on 20 miljoonaa tonnia, t.s. yhtä paljon kuin Englannin kauppalaiasto käsitti ennen sotaa.

Mutta eikö saksalaisten sukellusveneidä onnistu lamauttaa liittoutuneiden laivaston toimintaa?

Ne eivät pystyneet estämään amerikkalaisia ja englantilaisia kuljettamasta valtavaa armeijaa Atlantin yli ja laskemasta sitä maihin Afrikassa. Ne eivät pystyneet estämään miljoona-armeijan kuljettamista Amerikasta ja Kanadasta Englantiin kymmenine tuhansine hyökkäysvaunuineen, lentokoneineen ja tykkeineen. Vielä vähemmän ne pystyvät estämään liittoutuneiden hyökkäysarmeijain tuomista Euroopan rannikoille.

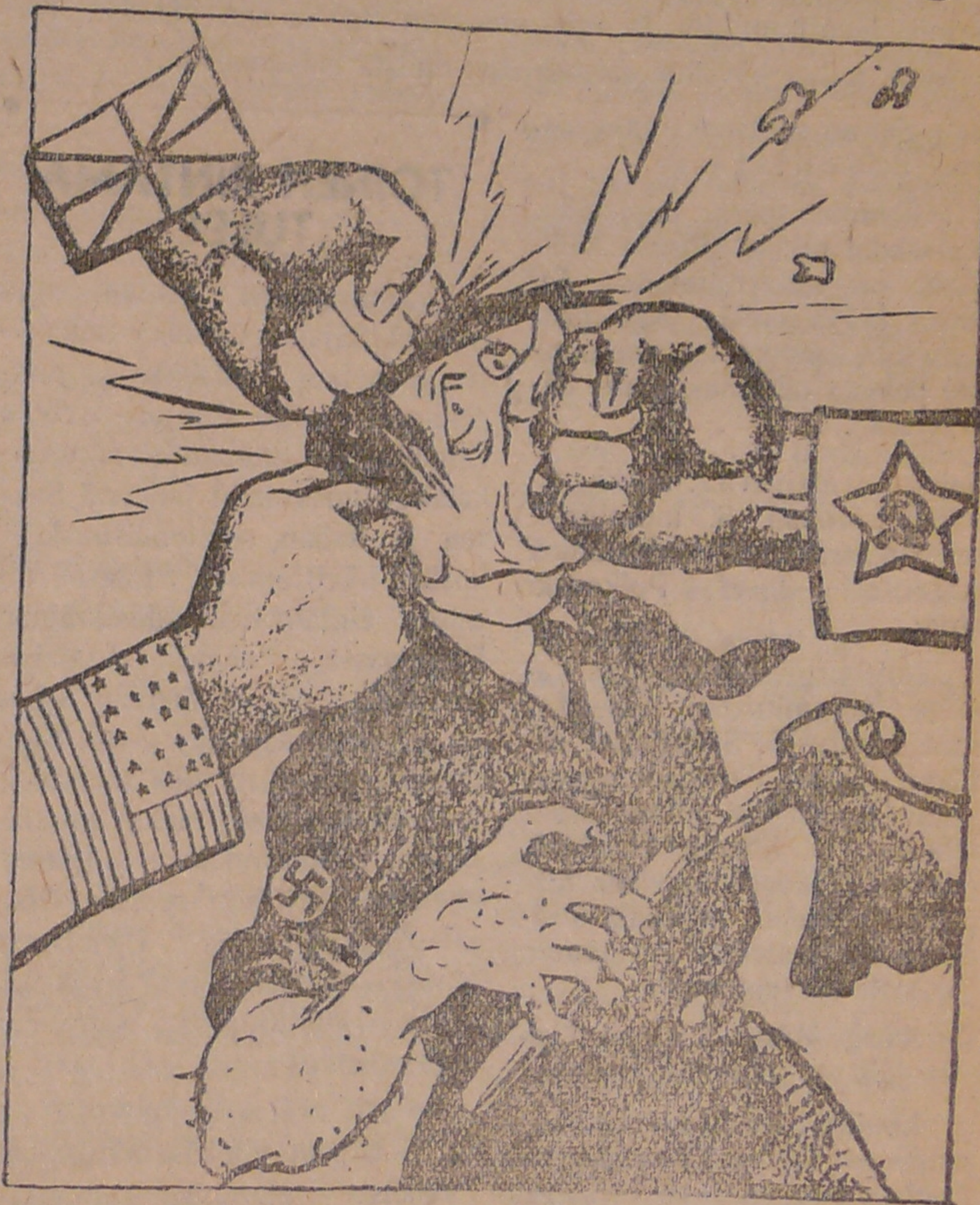
(Jatkuu 4. siv.)

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Tiistaina
toukokuun 25 pnäNo 43
1943

ENGLANTILAIS-NEUVOSTOLIITTOLAIS-AMERIKKALAINEN TAISTELUYSTÄVYYS



arvoonsa. Se on kulkenut var-
moin askelin eteenpäin omaa tie-
tään. Neuvostoliiton, Amerikan
ja Englannin liitto on muodostu-
nut todelliseksi taisteluystävy-
deksi. Se on antanut fascistiselle
liittoutumalle musertavan iskun
toisensa jälkeen, milloin idässä,
milloin lännessä.

Niin tulee käymään edelleen-
kin, kunnes lopullinen voitto
Hitler-Saksasta ja kaikista sen
rikoskumppaneista, mannerheimi-
läistä saksalaiskätyrien koplaa
myöten, on saavutettu, fascisti-
set anastajat karkoitettu miehit-

tämistään maista, orjuutetut
kansat vapautettu fascistipedon
kynsistä. Kansanvaltaisten mai-
den liittoutuma lujittuu, sen
aseellisten voimien hyökkäysvoi-
ma kasvaa yhä. Mikään ei voi
estää sitä lähitulevaisuudessa an-
tamasta lopullista, kuolettavaa
iskua Hitler-Saksalle ja sen va-
salleille.

„Lähenee aika, jolloin Punai-
nen armeija yhdessä meidän liit-
tolaistemme armeijain kanssa on
taittava fascistipedon selkärän-
gan“. (Stalin).

Taru „Atlantin
vallista“

Hitleriläinen propaganda
viime aikoina pitänyt suurta
lua siitä, että Saksa on ma-
rakennuttanut ylipääsemättömän
linnoitusvyöhykkeen koko Eu-
roopan rannikolle Pohjois-
jasta Espanjaan asti. Mutta
sinkertaisinkin ihminen huomaa
että tuo on fascistien tavallista
„propagandaa“. Jos Euroopan
rannikko todella olisi niin
jasti varustettu kuin he sanovat
niin he eivät kirkuisi siitä
kovaäänisesti. Itse asiassa Eu-
roopan rannikko on hyökkäys-
arka koko 15.000 kilometrin
tuudelta.

Melu „Atlantin vallista“
yksinkertaisesti hitleriläisen
hermostuneisuuden ilmaus.
Se tuntee katastroofinsa hetken
lähestyvän.

Toinen rintama on edessä. Hi-
lerin koplan tilinteon hetke-
llyy, eivätkä siinä auta
käänlaiset vallit. Tehköön
kainen suomalainen sotilas
itselleen selväksi, jos hän ei
lua sortua yhdessä tuon koplan
kanssa.

„Saksa häviääkin...“
(Jatkoa 3. siv.)

ta me peräännyimme suunnitel-
man mukaan. Paulusin armeija
tuhoutui suunnitelman mukaan.
Suunnitelman mukaan me olen-
me jättäneet Rshevin ja Vija-
man, Velikie Lukin ja Demjan-
kin. Nyt me jätimme suunnitel-
man mukaan Tunisian. Varmasti
Saksa häviääkin sodan suunnitel-
telman mukaan.

Monilla sotilailla on hyvin
kuloinen mieliala. Jokainen
määrtää, että tulevaisuus ei
Saksan armeijalle mitään hyvää
erikoisesti nyt, jolloin Tunisian
olevat englantilais-amerikkalaiset
voimat ovat vapautuneet ja voi-
vat minä päivänä tahansa ryhty-
toimimaan muilla rintamilla.



Alla julkaisemme Punaisen armeijan
vangiksi joutuneen lentokapteenin
Pentti Nurmisen kirjeen kotiin.
Pyydämme lähettämään sen hänen
omaisilleen.

Emil Nurminen
Tampere
Harvokatu 10.

Rakas Äiti ja Isä!

Kuulin myöhemmällistä
lomalla kaunatani keikestä hy-
västä kotielämästä. Karmasikin olette
saaneet tietää, että oimut ammuttiin
Siväriellä alas 19.3.43. Käilyin
kuitenkin Ruin isänsä Rautta
hengissä, vaikkakin haavoittuneena
ja olen nyt Neuvosto-Liiton sota-
vankina. Kotielämä on täällä hyvin.

Rukoilkaa Jumalaa ja Raikua
kay viela parhaimpiin. Vainitni
on hyvin ja toivon rauhan palat-
tuan näkeväni Teidät jälleen. Toi-
te lisää. Voikka parhaimpiin Isä
Äiti ja Taina

Heijonnan
Pentti

Suomen armeijan sotilaat!

Yhä polttavampana astuu teidän eteenne kysymys:
Kannattaako teidän tapattaa itseänne typerien hallitusherrojenne
yhtä toivottomassa kuin rikollisessakin ryöstösodassa?

Hitlerin ja hänen Mannerheiminsa tappio on nyt aivan varma.
Yhtä varma on teidänkin tuhonne, jollette ajoissa tartu ainoaan pelas-
tuksen keinoon, nouse puolustamaan elämisen oikeuttanne kieltäyty-
mällä tottelemasta Mannerheimin käskyjä, lakkaamalla pönkittä-
mästä Hitlerin luhistuvaa rintamaa, lähtemällä pois rintamalta Suo-
meen tahi antautumalla vangiksi joukolla, komppanioittain, pataljoo-
nittain ja rykmentittain.

Miten ilmapommitukset vaikuttavat Saksan väestöön

Berliiniläiset suunsoittajat sanovat, että liittoutuneiden ilmavoimien tuhoiset pommitukset Saksan kaupunkeja vastaan eivät lainkaan lannista väestöä eivätkä sen sotaista henkeä, vaan päinvastoin herättävät sinä suuttumusta ja päättäväisyyttä sodan käymiseksi „voittoisaan loppuun asti“.

Noin sitä valehdellaan, että korvat heiluu. Englantilais-amerikkalaisen ilmavoimien tehokas toiminta on itse asiassa herättänyt mitä suurinta levottomuutta ja mielenmasennusta Saksan väestön keskuudessa, kuten käy ilmi saksalaisten omista lausunnoista.

Saksalaisen sotilaan vaimo kirjoittaa Essenistä:

„Olemme perin uupuneita. Katsahdat minne tahansa, kaikkialla on vain raunioita. En kestä täällä enää. Niin pian kuin ilta saapuu, me vapisemme pelosta odottaessamme hälytystä“.

Saksan armeijan 12. hyökkäysvaunudivisioonan 5. moottoroidun rykmentin 2. komppanian ylijefreitteri Josef Pulkovski kertoo:

„Duisburgissa näin joka kadulla pommitusten aiheuttamaa hävitystä. Saksalaiset sotilaat, joiden perheet asuvat sellaisilla alueilla, minne usein tehdään lentohyökkäyksiä, odottavat levottomuudella kirjoja Saksasta. Mieliä sotilaiden keskuudessa on tämän johdosta masentunut“.

Ingeborg Mung Aachenistä kirjoittaa sotamies Hansille:

„Lentäjät ovat taas antaneet meille eri löylyn. Düsseldorf ja Aachen ovat suuresti kärsineet pommituksista. Tuntuu ihan avuttomalta kauhean ja kiertämättömän traagillisen lopun edessä“.

Ruth Radke kirjoittaa Fritz Radkelle:

„... Tommyt ovat taas isännöineet Essenissä. Yhtenä yönä oli 45 suurta tulipaloa. Se on suorastaan kauheata! Kuukausi kuukaudelta ilmahyökkäykset tulevat yhä voimaperäisemmiksi... Viime aikoina englantilaiset ovat heittäneet lentomiiinoja, talot haavoivat kuin tulitikkulaatikat“.

TOINEN RINTAMA TULEE

Liittoutuneiden joukot ovat lyöneet hajalle saksalais-italialaisen armeijan Tunisiassa ja puhdistaneet koko Pohjois-Afrikan vihollisesta. Englantilais-amerikkalaiset ilmavoimat jatkavat Saksan ja Italian sotatouluuskeskusten hävittämistä. Edessä on toisen rintaman muodostaminen Euroopassa italialais-saksalaisia fascisteja vastaan. Tänäpä Saksan on jo ilmasodan näyttämö, huomenna se saattaa tulla maalta ja mereltä käytävän sodan näyttämöksi. Liittoutuneiden miljoonarmeijat Brittien saarilla, Pohjois-Afrikassa ja Läheisessä Idässä valmistautuvat hyökkäämään välittömästi Euroopan mantereelle.

Saksan propagandan suunsoittoa joistakin ylipääsemättömistä „valleista“ Euroopan kannikolla on varma merkki siitä, että saksalaiset ovat hermostuneita ja pelkäävät hurjasti toisen rintaman muodostamista.

Sotilaat!

Hitler-Saksan ja sen mukana Mannerheimin armeijan tappio on kiertämätön. Älkää sitoko omaa kohtaloanne vararikkoutuneen rytiläis-mannerheimiläisen koplan kohtaloon!

Kieltäytykää tappamasta itseänne sodassa, joka itse asiassa on jo hävitty! Sopikaa keskenänne ja esiintykää joukolla sotaa vastaan! Vaatikaa joukko-osastojenne viemistä takaisin Suomeen! Lähtekää yhteisestä päätöksestä pois rintamalta, komppanioittain, pataljoonittain ja rykmentittain! Antautukaa joukolla, Punaisen armeijan vangiksi!

Majuri Miettinen jo poikien viinat



Punaisen armeijan sotavankina oleva JR 563. pataljoonan 11. komppanian 2. joukkueen sotamies Eino Nikolai Vainio kertoo:

„Huhtikuun alkupäivinä tulimme meidän poikien luokse komppanian väpelin virassa oleva ylikersantti Aaltonen ja sanoivat: „Pataljoonan komentaja majuri Miettinen lähettää miehen hakemaan Sortavalasta viinaa. Joka haluaa viinaa, antakoon rahat siitä varten minulle“.

Jokainen, jolla oli rahaa, halusi tietysti viinaa, ja antoi rahat Aaltoselle. Viinan hakija lähti ja palasi viikon kuluttua. Toi viinaa myös, mutta se ei vain joutunut niiden suihin, jotka siihen olivat rahat antaneet. Sen joivat herrat majuri Miettinen, komppaniame päällikkö luutnantti Salmi-nen, ylikersantti Aaltonen ja talipa siinä olla joukkueen johtaja.

(Jatkuu 3. siv.)

Suomalaisten sotavankien vetoomus

Julkaisemme otteen Neuvostoliiton sotavankileirillä N:o 158 olevien suomalaisten sotavankien vetoomuksesta Suomen armeijan sotilaille. Vetoomuksessa sanotaan:

„Meillä täällä ei ole mitään hätää. Mutta mieleemme täyttää koti-ikäsi. Onhan oikeastaan neljäs sota-kuukausi ylivoinainen taakka on kotirintaman heikoilla harteilla. Mutta kuten näette, Suomen nykyinen hallitus jatkaa vain turmiol- lisen sodankäyntiä. Tämä jo kaksi vuotta kestänyt sota osoittaa, että elleivät sotilaat itse lakkaa sotimasta, ei Suomi pääse sodasta eroon.“

Me olemme suomalaisia sotilaita kuten tekin. Pelastuimme tuosta antautumalla sotavangiksi. Jokainen suomalainen sotilas ja aseeri, joka antautuu vangiksi, saa täällä hyvän kohtelun ja voi odottaa sodan loppua kotiin. Mutta sieltä tulilinjoilta te ette hengissä selviä.

Tiedämme, että monet toverimme ovat tehneet eron sodasta antamalla rintamalta kotipuoleen. Kesän koettaessa onkin suuret mahdollisuudet sitäkin tietä pelastaa itsensä maataan varten, joka huutaa jokaista menetettyä työkättä.

Missään tapauksessa älkää viivytelkö rintamalla!

Kuta pikemmin lähdette sieltä, sen nopeammin tulee pelastus“.

Stm. Tuomas Kemppainen, JR 11 9 Kpk 5021; stm. Toivo Lahtinen, 3. Pr. 1. patl. 3. kompp.; matr. Toivo Järvelä, Laatokan Laivasto, 3. Merikompp.; stm. Toivo Kaukinen, JR 22 2. patl. 6. kompp. 1. joukk.; stm. Reino Arvola, Erillinen Rajajääkäripatl. 8 1. kompp.; stm. Veikko Kekki, 3 Kpk 4281; korpr. Otto Karjalainen, 3 Kpk 4272; stm. Pauli Kohonen, 9 Kpk 5020; stm. Erkki Nissinen, 6 Kpk 5332, Linnoituspatl. N:o 15; stm. Hugo Jussila, 985 1 SK; stm. Jaakko Koivumäki, JR 35 1 Kpk 5886; stm. Kalle Ruha, 9 Kpk 5031; stm. Väinö Piimäsilta, 3. Pr.; stm. Aarne Malinen, Ktr 18 III p.sto E p.r.; stm. Olavi Junttila, Kemijärvi; stm. Orvo Saarinen, Ktr 13. Kpk 4580; stm. Adiel Paananen, JR 8 1 Kpk 1861; stm. Lauri Roivanen, 22. patl.; stm. Olavi Vetteranta, 1 Kpk 5886; alik. Aimo Mäntylä, 3/JR 35.

Majuri Miettinen ...

(Jatkoa 2. siv.)

Kivikoskikin y.m.

Koskahan majuri Miettisen pataljoonan pojat huomaavat Suomen herrojen koko sotarujansin olevan samantapaista sotamiesten jymäyttämistä kuin herra majurin viinakauppakin, sillä erotuksella vain, että viime- mainituksessa puliveivattiin sotamiehiltä pois viinat, edellämäin- tussa hänet jymäytetään pois hengiltä.

Vainojen mentyä vieraisiin, sanoivat pojat: „Kyllä me olemme aika pitkätukkaisia, kun meidän herrojen jymäyttää me“.

Hitlerit tulevat ja menevät, mutta kansa jää

Sotavanki, Suomen armeijan 15. pioneeripataljoonan sotamies Eino Edvard Hellsten, kotoisin Hämeenlinnasta, kertoo:

„Näin yhden venäläisten puolelta tuodun lentolehtisen, jossa puhuttiin, että hallitukset tulevat ja menevät, mutta kansa jää. Tästä pojat tykkäsivät kovasti, sillä se on historiallinen totuus“.

Tuo sotamies Hellstenin mainitsema historiallinen totuus on lausuttu eräässä Stalinin päivä- käskyssä, jossa sanotaan:

„Olisi naurettavaa samaistaa Hitlerin koplakunta Saksan kansan, Saksan valtion kanssa. Historian kokemus osoittaa, että hitlerit tulevat ja menevät, mutta Saksan kansa ja Saksan valtio jäävät“.

Stalinin sanat koskevat täydellisesti myöskin Suomea ja sen valloittajia, jotka niin synkin värein maalailevat Suomen kansan onnetonta kohtaloa siinä tapauksessa, jos heidän „Suur-Suomi“-yrityksensä kärsii haaksirikon, kuinka se muka menettää itsenäisyytensä, kansallisen olemassaolonsa j.n.e.

Todellisuudessa on asia päinvastoin. Juuri tuo koplakunta on syössyt Suomen kansan sen suurimpaan onnettomuuteen — sotaan. Se on myynyt Suomen itsenäisyyden saksalaisille, surmauttanut satoja tuhansia suomalaisia. Mitä pikemmin tuosta koplasta päästään, sen parempi Suomen kansalle, Suomen itsenäisyydelle. Mannerheimin tappio on Suomen kansan voitto. Mannerheimin tappiota on siis edistettävä ja joudutettava sotamies- ten joukkotoiminnalla.

Afrikan juoksun loppukiri

Edellä Rommel, jäljessä von Arnim



Lahtarikomento Suomen armeijassa

„Seinästä irti revityt perkeleet” pakottavat työvelvollisen sotamiehen tekemään työtä kahleissa

Punaisen armeijan vangiksi antautunut 4. linnoituspataljoonan sotamies kertoo:

„Linnoituspataljoonassa oli tyyppillinen lahtarikomento. Pataljoonan viskaalit, sen komentajasta, kapteeni Savoillasta lähtien aina sen pienimpään piskiin, alikersantti Hyrkääseen, saakka olivat kiivaita lahtareita. Varsinkin 2. komppanian päällikkö luutnantti Laitinen, 1. joukkueen johtaja luutnantti (nimeä en muista) ja alikersantti Hyrkäs olivat kuin „seinästä irti revityjä perkeleitä”. Siksi pä kaikkein konnuudet sotamiehiä kohtaan olivatkin mahdollisia.

Työvelvollinen sotamies Karvonen aikoi mennä naimisiin ja pyysi sitä varten lomaa. Loma kiellettiin. Hän päätti kuitenkin lähteä omin lupinsa, mutta joutui kiinni ja tuotiin takaisin. Tämän jälkeen

upseerit panettivat Karvosen kahleisiin, joihin kiinnitettiin 12

kilon painoinen rautaleka. Kahleissa pakoitettiin hänet työskentelemään toisten mukana.

Kerran Karvonen sattui lyömään kirveellä kahlehdittuaan jalkaansa, mutta häntä ei siitä huolimatta vapautettu työstä eikä kahleista. Vieläpä joukkueen johtaja ja alikersantti Hyrkäs yrittivät piestäkin häntä. Mutta Karvonen antoi pieksäjilleen selkään. Tästä julmistuneena upseerit veivät koko joukkueen järven jäälle ja santsauttivat ankarasti, yrittäen saada meidät pieksämään kahlehdittua miestä. Mutta me viittasimme kintaalla upseerien puuhille emmekä suostuneet täyttämään heidän katalia aikeitaan. Santsilla oli mukana myöskin kahleissa ollut Karvonen. Kahleet repivät jalassa ol-

„SAKSAN ARMEIJAN ASEMA ON TOIVOTON

SANOO LENTOMAJURI VON FRANKENBERG

Punaisen armeijan vangiksi joutunut 51. saksalaisen ilmasekaaderin komentaja lentomajuri Frankenberg kertoo:

„Toinen vuosi sotaa Venäjän vastaan on tuonut meille kataria pettymyksiä ja yllätyksiä. Hitler halusi vallata etelä-Kaukasian öljyn, päästä Volgaa ja sitten iskeä Moskovaan. Kaikki tietävät, että nuo suunnitmat menivät myttyyn. Saksarmeija kärsi Stalingradin sadulla hirvittävän tappion. Itä-lais-saksalaisten joukkojen häilyminen Pohjois-Afrikassa monelle meistä täydellinen lälys. Kukaan ei ajatellut, että loppu tulee niin pian.

Tilanne tulee vielä kaksinkertaisesti pahemmaksi sen johdosta, että miehitettyjen maiden vastarinta saksalaisia valloittajia vastaan on lisääntyä huomattavasti. Melkein kaikki odottavat englantilais-amerikkalaisen joukkojen maihinnousua Eurooppaan ja toivovat hartast Saksan häviötä. Saksan sotallinen ja poliittinen tilanne kuluneen vuoden aikana jyrkästi huonontunut ja Saksan armeijan asema on toivoton.”

leen kirveenhaavan auki, jota siitä vuoti paljon verta.

Tampereelta kotoisin oleva työvelvollinen sotamies Siren lausuu Karvosta katsoessaan: „Nyt Karvonen pitäisi valokuvata ja lähettää hänen kuvansa suomalaislehtiin julkaistavaksi ja varustaa allekirjoituksella: Näin vapautta toisesti suomalaiset sotamiehet taistelevat rintamalla.”

Kauheasti räikkäsivät nämä lahtariupseerit myöskin työvelvollisia sotamiehiä Saukkoselta, Peltosta, Holmstenia ja muita

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 44
1943

RINTAMALEHTI

Perjantaina
toukokuun 28 p:nä

Vararikon partaalla

Epärehellinen liikemies, jouduttuaan vararikon partaalle, koettaa viimeiseen saakka salata velkojiltaan asiain todellisen laidan.

Samoin menettelevät vararikonsa partaalla seisovat kovanniset valloitusseikkailijat, Walden, Ryti, Mannerheim, Linkomies ja kumppanit. Kyllä he nyt jo ymmärtävät, että se asia, jonka puolesta he ovat vetäneet miekkansa ulos tupesta, nimittäin „mahtava suuri Suomi”, on jo itse asiassa kärsinyt tappion ja että heidän maailmanvalloitusveljensä traagillinen loppunäytös, surkea romahdus, ei ole enää kaukana.

Vararikon partaalla seisovain Suomen hallitusherrain epärehellisyyttä kuvaavat muun muassa ne puheet, joita he pitivät äskettäin „senkarivainajien päivänä”. Niin monisanaisia kuin nuo puheet olivatkin, ei niissä taaskaan hiiskuttu sanallakaan kaatuneitten ja haavoittuneitten lukumäärästä. Tämä vaikeneminen on paras todistus siitä, että Suomen hallitusherrat itsekin pitävät sotansa uhrien lukumäärää katastroofimaisen suurena. He eivät uskalla tunnustaa, että ovat tappaneet ja silvottaneet lähes nelimiljoonaa pienen Suomen kansan miestä.

Samalla kun he salaavat kansalta totuuden sen katastroofin, johon he ovat Suomen kansan syösseet, pelottelevat he sitä sillä luulotellulla katastroofilla, joka Suomen kansaa uhkaa vasta Manner-

(Jatkuu 2. siv.)

KIRJEITÄ

rytiläis-mannerheimiläisestä „Suur-Suomesta” — maanpäällisestä helvetistä

„EI TAMÄ ELÄMÄ OLE ENÄÄ MINKÄÄN ARVOISTA”

Sotamies Kalle Vihavaiselle, 9 Kpk 5295, kirjoittaa Eila Leponiemi, Parkano, Alaskylä:

„Ei tämä elämä ole enää minkään arvoista. Kaikki pojat antaa henkensä herrojen puolesta. Se on niin julmaa antaa parhaat Suomen pojat sinne sodan jalkoihin.”

„EN JAKSA ENÄÄ VALITTAA MISTÄÄN”

Sotamies Toivo Siivoselle, 4 Kpk 5835, kirjoittaa hänen vaimonsa Meeri Siivonen, Björkö:

„Minä en saanut puita, kuten pelkäsin. Mutta ollaan ilman, en jaksakaan enää välittää mistään. Olen nyt aivan penitön ja lisäksi aivan ilman puita ja ruokaa. Jos huomenna vielä saa lasten suuhun jotain, niin maanantaina ei saa enää maitoaakaan. En tiedä sitten mitä teen, sillä pelkään, että hermot peittää ja teen jotain pahaa.”

„KYLLÄ OLIS HYVÄ PISTÄÄ KAIKKI LAPSET MULLAN ALLE”

Hjalmar Sällströmille, 1 Kpk 1479, kirjoittaa hänen vaimonsa Toini Sällström Nikkilästä:

„Täällä alkaa tulla jo ikäväksi. Kyllä olis hyvä pistää kaikki lapset mullan alle, niin ei tarvitsis surra mitään. Kaikki nousee vaan...”

„Saksalais-italialainen fascistinen leiri potee vakavaa kriisiä ja on katastroofin partaalla.”

TALON TYÖT OVAT HUNNINGOLLA”

Korporaali Kalle Hannulalle, JR 7, kirjoitetaan Ruovedeltä:

„Nyt pitää meidän kylvää 8 hehtaaria viljalle. En tiedä mitä siitä tulee kun ei ole miehen näköistäkään. Niitä naisia lähettävät sieltä kaupungista ja koulupoikia työhön. Kyllä talon työt ovat hunningolla, kun te miehet olette pois. Nälkä tässä tappaa — jos ei kaikki kuole sodassa.”

„KAIKKI VIJJAAN...”

Kersantti Matti Toikkaselle, 3 Kpk 4993, kirjoitetaan Pihtiputaan Alvajärveltä:

„Täällä kuuluu huonoa. Taas tuli lehmänottomääräys meidänkin kylään, vaikka vasta meni härkämullikka teiltäkin. Kaikki viijään, miehet ja elävät.”

„KYLLÄHAN SE TULEE YHTEINEN NÄLKÄKUOLEMA”

Sotamies Kusti Siiralle, 9 Kpk 5260, kirjoittaa Reeta Siira, Puolanka kk. Matila:

„Kyllähän se tulee yhteinen nälkäkuolema ja mikä siinä muu auttaa kun miehet pitää olla siellä paraina työaikoina. Eivätkä saa hommata viljaa peltoihin. Saa aatella, mikä siitä lopulta oikein tulee.”

STALIN.

Vararikon ...

(Jatkoa 1. siv.)

heimin armeijan tappion sattues-
sa Turhaan pakoillestaan omaa
väistämättömyyttä romahdustaan, he
koettavat saada kansaa jatkamaan
heidän sotaansa millä hinnalla
tahansa. He uhkailevat, pelotte-
levat, valehtelevat julkeasti käy-
väänsä „puolustusotaa“. Ainoa
tulos heidän toivottomista sota-
pommistuksistaan on Suomen
kansan syökseminen yhä syvem-
mälle perikadon kuiluun. Mutta
vähät he siitä välittävät, kunhan
vain saavat lykätyksi edes hiu-
kankaan tuonemmaksi oman
vararikonsa hetkeä.

Mannerheimin armeijan, sa-
moin kuin koko fascistien leirin
verinen tappio on nyt joka ta-
pauksessa kiertämättömänä edes-
sä. Siihen tarvitaan tosin jokunen
isku, sellainen kuin Stalingrad ja
Tunisia, mutta Punaisella armei-
jalla ja sen liittolaisilla on riittä-
västi voimaa ja mahdollisuuksia
noiden iskujen antamiseen.

Suomalaisten sotamiesten
kohdalla on kysymys siitä, tah-
toivatko he ottaa vastaan ne sää-
limättömät, ruhjovat iskut, jot-
ka Punainen armeija on antava
kotimaansa anastajille, tahtovatko
he, että kaatuneiden ja rampojen,
sotaleskien ja orpojen lukumää-
rää lisääntyy Suomessa vielä
kymmenillä ja sadoilla tuhan-
silla, vai pitävätkö he parempana
vetäytyä omalle maalleen ennen
ratkaisevien taistelujen alkamis-
ta, kieltäytyä tottelemasta vara-
rikkoisten hallitusherrainsa mää-
räyksiä.

Päätös on tehtävä pian, sillä
huomenna se saattaa olla myö-
häistä. Vainajat eivät tee pää-
töksiä...

„Vihollinen on jo saanut ko-
kea meidän sotajoukkojemme
musertavien iskujen voiman.
Lähenee aika, jolloin Punainen
armeija yhdessä meidän liitto-
laistemme armeijain kanssa on
taittava fascistipidon selkärän-
gan“.

STALIN.

Saksanneja vihataan ja tuhotaan kaikkialla

OTTEITA SAKSALAISTEN SOTAMIESTEN JA
HEIDÄN OMAISTENSA KIRJEISTÄ

PUOLASSA

„Tammikuun 20 päivänä teh-
tiin meidänkin kaupungissamme
Wolsteinissa hyökkäys meidän,
saksalaisten kimppuun. Meitä
vastaan on hyökkäillyt usein,
käyttäen aseina kiviä ja ke-
pejä“.

„Joka kolkassa on jotain te-
keillä. Väestö sisämaassa ja ra-
jaseuduilla alkaa vähitellen ka-
pinoida“.

„Varsovassa tapahtui rautatie-
onnettomuus, 6.000 henkilöä on
haavoittunut ja kuollut“.

„Täällä Varsovassa ei voi olla
varma hengestään. Viime aikoi-
na on useasti tapahtunut, että
elokuista palaavien laupeuden-
sisarten päälle heitetään happo-
ja. Meitä on ankarasti kielletty
kulkemasta yksin“.

RANSKASSA

„Viime viikolla tapahtui Parii-
sissa kolme murhayritystä, kaksi
niistä sotilaselokuvateatterin
edustalla näytännön päätyttyä.
Valitettavasti meillä taas oli uh-
reja... Suurin osa väestöstä on
Saksaa vastaan“.

„Ranskassa meillä on tarpeek-
si naisia. Mutta pitää olla erit-
tään varovainen, sillä monet
ovat saaneet kuulan kalloonsa“.

TSHEKKOSLOVAKIASSA

„Täällä Rokinezissa ei elämä
ole kehuttavaa. Väestö on tshek-
kiläistä. He eivät edes katso
meihin, sillä he vihaavat meitä“.

„Tshekkiläiset ovat rohjenneet
Tropaussa yöllä nostaa tshekkien
lipun kauppakamarin katolle. Ka-
tukäytävillä on tervalla ja kal-

killalla tehtyjä kirjoituksia tshekin
kielellä:
„Kuolema saksalaisille!“ j.n.e.

ELSASS-LOTHRINGISSA

„Jäämme toistaiseksi tärinä-
varuskuntaan. Se ei tiedä mitään
hyvää. Aika-ajottain räjäytetään
siltoja ja hyökkäillään sotilaitten
kimppuun. Voimme kulkea ka-
dulla vain kahden tai kolmen
miehen joukoissa“.

ITAVALLASSA

„Ala-Steiermarkissa on piri-
irti. Helluntaina haudattiin yhde-
lä kertaa 37 poliisia. Nyt on
Stadlaussa taas surmattu yksi.
Joka päivä on kauhua täynnä“.

„Lintzissä tapahtui suuri rau-
tatieonnettomuus, jossa 150 hen-
kilöä sai surmansa ja paljon haa-
voittui. Viime viikolla tapahtui
paljon rautatieonnettomuuksia.
Pasaretissa kaksi kuollutta, Birk-
steinissä ja Marburgissa rauta-
tieonnettomuus. Paljon lomalla
olevia sotilaita sai surmansa“.

HOLLANNISSA

„Väestö kohtelee meitä mie-
hittäjinä ja on erittäin vihamie-
listä. Se luottaa Wilhelmiinan pa-
laamiseen eikä halua tietää mi-
tään Adolf Hitleristä“.

Näissä kirjeissä kuvastuu sak-
salaisten roistojen pelko miehit-
tämiensä maiden väestön kasva-
van toiminnan johdosta. Suo-
messa sitävastoin saksannut
tuntevat olonsa verrattain mukavi-
vaksi ja käyttäytyvät röyhkeästi.
Se johtuu siitä, että heitä lyö-
dään liian vähän, liian vähän
surmataan. On jo aika käsittää,
että vain tapettu tai perustellu-
sesti selkäänsä saanut saksalai-
nen voi käyttäytyä säädyllisesti
ja vaatimattomasti.

Stalin

1000 päiväkäs-
kys-
sään toukokuun
1 päivästä:

Uljaat englantilais-amerik-
kaiset ilmavoimat antavat mu-
kavia iskuja Saksan ja Italian
teollisuuskeskuksille, mikä

on enteitä toisen rintaman muo-
stamisesta Euroopassa italia-
saksalaisia fascisteja vastaan.
Näin ollen isku viholliselle
Punaisen armeijan tahol-
la ensimmäisen kerran sodan
aikana on yhdistynyt iskuun län-
neste, meidän liittolaistemme
pakkojen taholta, muodostaen
yhtenäisen iskun.

Kaikki nämä seikat yhdessä
on järjestyneet perustuksiaan
myöten hitleriläistä sotakonetta.
Muuttaneet maailmansodan ku-
la ja luoneet välttämättömät
edellytykset voiton saavuttami-
ksi Hitler-Saksasta“.

LINKOMIEHET JA MUUT HITLERIN MIEHET

HAAVEILEVAT „IKUISESTA
TAISTELUSTA“

Edvin Linkomies, Suomen
ministeri herra Hitlerin ar-
mosta, sanoi äsken pitämässään
puheessa, että Suomi käy „ikui-
sta taistelusta“ Neuvostoliittoa vas-
taan.

Joku lukija saattaa luulla, että
Linkomies linkosi sanansa „ikui-
sta taistelusta“ pelkässä teatraal-
isuuden puuskassa ja että hän
on laiminlyönyt sanat Johannes Lin-
nankosken näytelmästä „Ikui-
nen“.

Tuollainen luulo on kuitenkin
vääristä. Johannes Linnankoski on
syytön Linkomiehen „ikui-
sta taisteluun“. Se on saksan-
kieli, joka on pannut nuo suuret

LYHYITÄ UUTISIA

— Länsi-Saksassa leviää tulva
hyvin laajalla alueella. Sen on
aiheuttanut englantilaisten ilma-
voimien hyökkäyksen johdosta
tapahtunut patolaitteiden rikkou-
tuminen. Suurten teollisuuskes-
kusten toiminta on lamassa. Tul-
va-alueiden väestö käsittää 5—6
miljoonaa henkeä.

— Useissa paikoin Jugosla-
viaa on italialaisen varusväen
keskuudessa syntynyt tyytymät-
tömyyttä. Sotilaat vaativat sodan
pikaista lopettamista ja kotiin
palaamista. Strazessa italialainen
pataljoona on tehnyt kapinan.
Sotamiehet surmasivat kaksi
saksalaista upseeria, jotka oli
lähetetty pataljoonan esikuntaan
tarkastukselle.

— Jugoslavian sissit ovat
Montenegrossa lyöneet hajalle
italialaisten suuren kolonnan.
Vihollinen menetti 470 miestä
kaatuneina ja 500 italialaista
otettiin vangiksi.

— Norjassa ilmestyy 300 sa-
laista saksalaisvastaista sanoma-
ja aikakauslehteä.

Itku ja poru

AKATEEMISESSA KARJALA-
SEURASSA

Vänrikki Antti Telkälle, 3 Kpk
9878, kirjoittaa vänrikki Antti
Ponkka (Poukka), Akateemisen
Karjala-Seuran jäsen eli „veli“,
osoite 2 Kpk 6452:

„Sielun asteikko viritettynä
molliin, synkkiä ajatuksia, kat-
keruutta, itsesyytöksiä, jälleen
katkeruutta, katkeruutta...
illalla minä itken. Tuijotan tyl-
sänä todellisuutta...“

Haluaisin tietää, montako
puhetta olen hikoillut ulos pu-
hujapöntöstä. Kauniita sanoja!
Hyvin usein niissä puhuttiin
isänmaasta ja sille uhrautumi-
sesta. „Lupaun uhrata työni ja
elämäni Suurelle Suomelle...“

Parempi olisi, ettei olisi lu-
vannut liikaa. On vaikea olla
AKS:n veli“.

Näin kirjoittaa Akateemisen
Karjala-Seuran „veli“ ystäväl-
leen. Kuten näkyy, „veljellä“ on
itku kurkussa ja hätä housuissa,
huomatessaan, että se „Suur-
Suomi“-rullanssi, jonka puolesta
hänenkin on höynähtänyt lupaa-
maan „työnsä ja elämänsä“, on
auttamattomasti mennyt plöri-
näksi. Kukas käski nuolasemaan,
ennen kuin tipahtaa...

rinki se riittää selitykseksi Lin-
komiehenkin haihatteluun „ikui-
sesta taistelusta“. Tuollaiset
saksanneille nahkansa ja kar-
vansa myyneet linkoajät pelkää-
vät sodan loppua niinkuin piru
ristiä. Hekin älyävät jo, että
sota ei voi päättyä muuten kuin
koko fascistisen leirin romahduk-
seen, mistä seuraa, että Suomes-
sakin otetaan Hitlerin sätkäijä
haivenista kiinni ja heitetään
tunkiolle. Siksi Edvin „taistelee“.
Ja mikäs on senkään viskaalin
„taistellessa“ — pehmoisissa no-
jatuoleissa istuessaan, totilasi no-
kan alla. Mikäs on „kotirinta-
man urhon“ istuessa tuleen rin-
tamamiesten housuilla. Toinen
kysymys on, mistä tuollaiset lin-
koajät luulevat löytävänsä sel-
laisia hölmöjä, jotka vielä pit-
kääkään aikaa suostuvat heidän
kynittävikseen, puhumattakaan

(Jatkuu 4. siv.)

SOTILAAN ÄÄNI

No. 45
1943

RINTAMALEHTI

Tiistaina
toukokuun 31 pnä

Mistä riidellään?

*Amerikan sivistyneistö vaatii
sodan julistamista Suomelle*

220 huomattavaa amerikkalaista toimihenkilöä on julkaissut Rooseveltille lähettämänsä kirjelmän, jossa he kehoittavat Amerikan Yhdysvaltoja katkaisemaan suhteensa Suomeen ja julistamaan Suomelle sodan. Kirjelmässä huomautetaan, että Suomi käy sotaa Yhdysvaltojen liittolaisia vastaan.

„Suomen armeija“, sanotaan kirjelmässä, „taistelee meidän liittolaistamme Neuvostoliittoa vastaan, sitoen rintamalleen osan sen sotilaista ja aseistuksesta, jotka olisivat välttämättömiä ratkaisevaa hyökkäystä varten Saksaa vastaan. Ilman Suomen osanottoa sotaan ei Leningrad ehkä olisi joutunut vaikeaan piiritykseen ja monen ihmisen henki olisi säästetty. Natsien lentokoneet ja sukellusveneet toimivat Suomen alueella olevista tukikohdista, jotka on halukkaasti annettu heidän käyttöön, ja hukuttavat meidän laivojamme. Pajon amerikkalaisia merimiehiä on tuhoutunut näillä vaarallisilla vesillä“.

Kirjelmän allekirjoittajien joukossa ovat m.m. New Yorkin yliopiston professori Barnew, Detroitin piispa Ciarocci y.m. huomattavia sivistyneistön edustajia.

Ruotsalaisten lehtien lausuntoja Suomen erimielisyyksistä

Johtavassa kirjoituksessaan, jonka otsakkeena on „Suomen erimielisyydet“, tukholmalainen „Aftontidningen“ koskettelee Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestön päätöslauselmaa. Lehti kirjoittaa:

syidet... Meidän muistaaksemme arvovaltainen suomalainen järjestö ensi kerran vuoden 1941 jälkeen lausuu julkisesti, että Suomen politiikan täytyy ottaa huomioon tulevat suhteet naapureihin. Todellisuudessa tuohon näkökantaan sisältyy se mielipide, että Saksa ja sen mukana myöskin Suomi häviävät sodan“

Saksmannit raiskaavat ja tappavat suomalaisia naisia

Eräs Punaisen armeijan vangiksi vapaaehtoisesti antautunut kemiläisen työmiehen poika kertoo:

tehty. väkivaltaa. Sitten oli
puhkottu silmät, ammuttu ja
sullottu heiniä sukupuolieli-
miin.

Oulussa sattui myöskin tapaus, että saksamannit raiskasivat ja hirttivät suomalaisen naisen Hupisaaren puistossa“.

Kuinka kauan kestää ennen-
kuin suomalainen sotamies oppii
todenteolla **kostamaan** saksalai-
sille roistoille häväistyjen suo-
malaisten naisten puolesta?

Kaikki muistavat, kuinka
san ilmailuministeri Göring
sä natsien kokouksessa koko
ilman kuullen² kehui panna
Saksan ilmotorjunnan sellai
hirmukuntoon, ettei ainoka
viholliskone pääse koskaan
san ylle. Länäläiset natsip
osottivat Göringille suositaa
musta mylviä.

Nyt tuo förskottina nauttii
 ilo on muuttunut itkuksi. En
 lannin, Amerikan ja Neuvostoi-
 ton pommittajat liitelevät he-
 roina Saksan yllä. Se se juttu
 natsiparkaa, mutta minkäs se
 kevämmälleen mahtaa.

Isä Hitlerin sanotaan äskettäin
nuhdelleen Göringiä:

„Piruakos sinäkin menit
loin leuhkimaan, ettet sinä pää-
ainoatakaan viholliskonetta. Si-
san ylle. Nyt ne pakanat ajat-
vat niinkuin vosikat minun un-
Eurooppani päälläⁱⁱ.

Göring sai änkytyskohtauksen
sammaltaen vastaukseksi:

„E-e-e-enhän minä niitä pä-pä-pä-pä-päästänyt. No tu-tu-tu-tu-livat itse“.

Linkomiehiet . . .

(Jatkoa 3. siv.)

„ikuisesta taistelusta“, jolle
rakatkin aidanseipäistä nauru
höröttävät.

Ja sitäpaitsi, Punainen armeija ja sen liittolaiset, jotka ovat pystyneet antamaan saksamiehille ja sen alustalaisille sellaisia tallejia, kuin oli Stalingradin motti ja nyt viimeksi Tunisian motti, kykenee myöskin tekemään hyvin lyhykäisen lopun saksamien ja heidän Liittolaistensa „kolmekymmenvuotisen sodan“ ja „ikuisen taistelun“ toivosta.

Taavetti Tietäväinen.

Stalin lausui toukokuun 1 päivänä antamassaan päiväkäskyssä, että koko fascistinen leiri tulee vaikeaa kriisiä ja on peritadon partaalla.

Selvänä todistuksena hyvin syvälle käyvistä kriisistä Hitler-Suomessa on se tosiasia, että valko-Suomen vallanpitäjät ovat yhtäkkiä ruvenneet puhumaan vakavista erimielisyyksistä eri väestökerrosten välillä. Niistä ei puhunut ainoastaan Tanner, niistä puhui myöskin Linkomies, hallituksen pää.

Mistä riitä?

Linkomiestä suututtaa se, että kahdeataankin riidellä „toisarvoisista kysymyksistä“, nimittäin elintarvikkeiden hintojen kohoumisesta. Linkomiehen mielestä nuo ovat jonninjoutavia „pikkujuttuja“.

Mutta riita ei koske ainoastaan
pökapäiväistä leipää, vaan Linko-
miehenkin mielestä hyvin tär-
keää kysymystä, nimittäin sodan
jatkamista. Linkomies ja hänen
porukkinsa tahtovat jatkaa lop-
pumatomiin toivotonta, turmiol-
ista sotaansa. Eräässä äskelsistä
puheistaan hän meni sellaiseen
laurettavuuteen asti, että puhui
"suuresta taistelusta" Neuvosto-
liittoa vastaan. Mutta samaan ai-
naan Suomen Ammattiliittojen
keskusjärjestö tunnetussa julki-
nuksussaan ilmaisee mitä suu-
rta levottomuutensa sodan
jatkamisen johdosta.

suosin lehdistö, joka tarkkaa-
vasti seuraa Suomen tilannetta.

(Jatkuu 2. siv.)

Mistä riidellään?

(Jatkoa 1. siv.)

toteaa, että mainittu julkilausuma lähtee siitä vakaumuksesta, että Saksa ja sen mukana Suomi häviävät sodan.

Jo kauan sitten olisi ollut aika tulla tuollaiseen täysin oikeaan vakaumukseen! Muuten, Saksan ja siis myöskin Suomen tappion väistämättömyyden aavistaa varmasti jo Linkomies itsekin. Mutta hän ja muut Hitlerin rikoskumppanit haluavat jatkaa sotaa viimeiseen suomalaiseen sotamieheen saakka, sillä he ovat hukassa fascistisen leirin perikadon jälkeen.

Suomea hallitsevalla fascistikoplaalla ei ole valinnan varaa. Sen täytyy hukkaa yhdessä saksalais-italialaisten päärosvojen mukana. Mutta suomalaiset sotilaat voivat — toistaiseksi — valita vielä kahden mahdollisuuden välillä: joko he jatkavat sotaa Punaista armeijaa vastaan ja tulevat tuhotuiksi viimeiseen mieheen, saaden anastajalle kuuluvan palkan, tahi he kieltäytyvät tottelemasta fascististen vallanpitäjänsä käskyä, kieltäytyvät tappelemasta, nousevat toimintaan komppanioittain, pataljoonittain ja rykmentittain, lähtevät pois Neuvostomaan kamaralta.

Linkomies ja muut tuhonomat fascistit haaveilevat „ikuisesta taistelusta“ Neuvostoliittoa vastaan.

Mutta muistakoon jokainen suomalainen sotilas, että voimakkaan ja mahtavan Punaisen armeijan ei ole suinkaan pakko „ikuisesti“ sietää valko-suomalaisten anastajien kukkoilua omalla maallaan. Se, jolle elämä on kallista, joka tahtoo nähdä kotimaansa, Suomen, nähdä omaisensa, toimikoon nopeasti, ennenkuin se on myöhäistä!

LEVOTTOMUUTTA SAKSASSA kaupunkien pommitusten johdosta

Kuinka julkeasti hitleriläinen propaganda valehtelee yrittäessään vakuuttaa, että Saksan kaupunkien pommitukset eivät aiheuta mikäänlaista levottomuutta, vaan päinvastoin muka nostattavat Saksan väestön sotaista henkeä, näkyy alempana esittämistämme oteista saksalaisilta sotavangeilta saaduista kirjeistä.

ESSENISSÄ

„Me ajatteleme aina kauhun tuntein iltaa. Joka yö ja joka päivä olemme kellarissa. Yöllä ei saa nukkua ja päivällä pitää tehdä raskasta työtä. Tämä ei ole enää mitään elämää! Tehdä ja lentoasemat palavat. Tällä kertaa sattui myös Kruppiin. Näethän, että he löytävät kaikki, olkoon se sitten missä tahansa. Kun vaan loppuisi tämä kaikki. Minä niin haluan rauhaa. Kuinka meistä ei haluaisi rauhaa.“

KÖLNISSÄ

„Meillä oli kauhea yö. Hälytys kesti 40 minuuttia, mutta se oli todellinen helvetti. Joka puolella kaupunkia oli tulipaloja. Täällä on pahempi kuin teillä rintamalla, sillä meidän emme voi puolustautua...“

BERLIINISSÄ

„Englantilaiset tekivät suuren hyökkäyksen Berliiniin. Lentokoneita oli lähes kolmesataa. Koko ilma oli täynnä lentokoneiden surinaa. Sellaista määrää pommeja ja ammuksia en ole ennen nähnyt. Joka paikassa loimusivat tulipalot.“

Ah, kunpa pikemmin loppuisi tämä kauhea sota...“

DUISBURGISSA

„Olen itse nähnyt, miltä Duisburg näyttää: kaupungin keskiosassa on miltei raunioina. Useilla“

„VIHOLLINEN ON JO SAANUT KOKEA MEIDÄN SOTAJOUKKOJEMME MUSERTAVIEN ISKUJEN VOIMAN. LÄHEN AIKA, JOLLOIN PUNAINEN ARMEIJA YHDESSÄ LIITTOLAISTEMME ARMEIJAIN KANSSA ON TAITTAVA FASCISTIPEDON SELKÄRANGAN.“

rautateilla seisoo vain poroksi palaneita junia...“

DÜSSELDORFISSA

„Tahdon kertoa sinulle vielä eilisestä ilmahyökkäyksestä Düsseldorfin. Se oli totaalinen hyökkäys, se oli hävitystä. Jos minun pitäisi luetella kaikki, mitä on palanut, en voisi sitä tehdä. Nykyisiä ilmahyökkäyksiä ei voi mitenkään verrata aikaisempiin hyökkäyksiin.“

OSNABRÜCKESSÄ

„... Vielä pari sellaista hyökkäystä kuin viimeinen, ja Osnabrück ei enää ole olemassa...“

MÜNCHENISSÄ

„Viimeinen ilmahyökkäys Müncheniin oli kauhea. Pääosan ympäristö on kärsinyt suuresti, kaikki on pantu maan tasalle. Vielä muutaman päivän kuluttua leimusivat tulipalot. Voit kuvitella millainen pelko ja kauhu vallitsee kaikkialla.“

NÜRNBERGISSÄ

„... Perjantaiyönä lentäjä isännöivät hurjasti Nürnbergissä. Ne tekevät Nürnbergistä samanlaisen rauniokasan kuin Kölnissä.“

AUGSBURGISSA

„... Sinä halusit tietää mitä Augsburg näyttää. Siitä on jäänyt hyvin vähän jäljelle. Kolme tehdasta on vaurioitunut. Paperitehdas täytyi panna kiinni.“

„Se on tapettava mies“, niin sanovat JR 31:n pojat kenraali Raappanasta

JR 31:n 3. pataljoonan sotamies Veikko Lipponen kertoo:

„Koti-ikävä ja pelko henkensä menettämisestä kalvaa pataljoonamme miesten mieltä. Venäläisiä partioita kiertele loppumatkoin pataljoonamme ympärillä. Melkein joka päivä ilmoitetaan, että taas on mies kadoksissa. Vuoden aikana on tällä tavoin kadonnut lähes 200 miestä.“

Suuresta miesmenetyksestä syntyy ensikädessä divisioonan komentajaa kenraali Raappana. Pojat kiroavat kohtaloaan, kun joutuivat tuollaisen keljun miehen porukkaan, joka suotta tapattaa vieraalla maalla, ei ainoastaan nuoria, vaan vanhojakin miehiä, perheenisiä. „Se on tapettava mies“, sanovat pojat. Mutta Raappana on vielä tappamatta. Hän komeilee hyvissä päin, asuu loistavissa huoneistoissa ja juo viinaa minkä tahansa. Kesällä, jolloin sotamiehillä ovat kaikkein raskaimmat päivät, Raappana ajelee akkussa kanssa autolla pitkin metsästä. Mannerheimin suosikkina ja virkaintoisena saksammannäällä on joka paikkaan tie, jonne hän rillistyy rinta täynnä. Suomen miehiä menee mullan alle, mutta Raappana hyötyy siitä, kun kunniamerkkejä ja natsoja. Tuo miehen kontolla onkin jo aika paljon tapettuja Suomen kansan miehiä. Suomussalmen taisteluissa viime talvisodan aikana Raappana lahtautti tuhansia suomalaisia. Tässä sodassa se koettaa myöskin parhaansa. Askeleita se ajoi majuri Puustisen pataljoonan tuholaisretkelle rintamalinjan toiselle puolelle, toisinaan, suoraan surman suuntaan. Pari sataa miestä menetti retkellä henkensä. Pojat väkivät, että jos tätä vauhtia

jatketaan, niin kukas sitä „Suur-Suomea“ sitten asuu.

Vikaa on pojissa itsessäänkin, kun tottelevat tuollaista sotahulua. Yrityksiä sen taltuttamiseksi on kyllä tehty, mutta ne on jätetty puolinaisiksi. Viime vuonna esimerkiksi meidän pataljoonan sotamiehet esittivät joukkoadressin, vaati Raappanaa täyttämään lupauksensa vanhempien miesten kotiuttamisesta. Mutta Raappana painoi joka jutun vilasella, ja kanto pitkä aikaa vihaa sotamiehille, keksien jos jonkinlaisia koirankonsteja kostaakseen „pullikoitsijoille“, niinkuin hän nimitti adressin allekirjoittaneita sotamiehiä. Raappanan käskystä heille järjestettiin turhanpäiväistä, mutta harvinaisen raskasta maatyötä. Parin viikon aikana täytyi poikien joka päivä marssia 7 kilometriä kuraista suotietä työpaikalle asti, kaivaa pitkiä kevätpäivät maata ja sen jälkeen tehdä yhtä vaivalloinen paluumatka takaisin. „Eivät ainkaan sillä aikaa adresseja kirjoittele“, ilkkui Raappana pirullisesti.

Pojat tekivät suuren virheen siinä, että eivät pysyneet tiukasti vaatimuksessaan, vaan sallivat Raappanan keljuilla. Tuo keljuilu olisi loppunut hyvin lyhyeen, jos pojat olisivat joukkopäätök-

„Talvikamppailun aikana 1942–43 Punainen armeija tuotti Hitlerin sotajoukoille vakavia tappioita, tuhosi valtavan määrän vihollisen miesvoimaa ja sotakalustoa, saartoi ja teki lopun vihollisen kahdesta armeijasta Stalingradin luona, otti vangiksi yli 300.000 vihollisen sotamiestä ja upseeria sekä vapautti satoja neuvostokaupunkeja ja tuhansia kyllä saksalaisten ikeestä. Talvikamppailu osoitti, että Pu-

Vihollisen on antauduttava ehdoilla —

sanoo Churchill

Sanomalehtimiesten vastaanottotilaisuudessa, jossa Churchill ja Roosevelt olivat saapuvilla, Englannin pääministeri lausui, että sodan kulku on muuttunut ja että liittoutuneet tulevat käymään sotaa niin kauan, kunnes ne ovat pakoittaneet vihollisensa antautumaan ehdoilla. Arvioiden korkealle Neuvostoliiton sankaruuden ja sitkeyden Churchill lausui, että tulevaisuuden näköalalla paremmat kuin missään aikaisemmassa sodan vaiheessa.

Edelleen Englannin pääministeri lausui suuren tyydytyksensä sotatapahtumien kulun johdosta.

Venäläiset ovat osoittautuneet suurenmoisiksi ja sankarillisiksi liittolaisiksi, antaneet iskun, jota ei olisi voinut antaa mikään muu valtakunta, ja kestäneet menetyksiä, joita ei kestäisi mikään muu valtakunta. Neuvostoliitolla tulee olemaan tärkeä osuus sodan lopullisen kulun määräämisessä.

Vastaten kysymykseen tulevista suunnitelmista, erikoisesti Eurooppaa koskevista, Churchill lausui, että näihin suunnitelmiin sisältyy sodan käyminen siihen asti, kunnes vihollinen antautuu ehdoilla.

sellään pakottaneet viskaalit täyttämään lupauksensa, ja jos ne olisivat jatkaneet keljuiluaan, läheneet kotiinsa omin päin. Kun yksikin komppania olisi lähtenyt, olisivat toiset komppaniat ja pataljoonat seuranneet perässä.“

naisen armeijan hyökkäysvoima on kasvanut. Meidän joukkoamme eivät ainoastaan karkoittaneet saksalaisia siltä alueelta, jonka ne olivat valloittaneet kesällä 1942, vaan valtasivat lisäksi useita kaupunkeja ja alueita, jotka olivat yli puolitoista vuotta olleet vihollisen käsissä. Punaisen armeijan hyökkäyksen ehkäiseminen oli saksalaisille ylivoimainen tehtävä.“

STALIN.

Saksalaista kauttakulkua



Kapteeni V., palattuaan odottamatta kotiinsa, tapaa aviovuoteessaan saksalaisen „aseveljen”. Turhien rähinöitten välttämiseksi saksammi näyttää petetylle aviomiehelle hävyttömän rauhallisena Risto Rydin allekirjoittamaa kauttakulkulupaa Suom'essa.

AADOLFI JA FANNI

Lottaneiti Luukkonen sai „kotkan kuvan rintaan”

Adolf Hitler, natsien ylijefreiteri, on kiivas naisvihaaja. Sitä merkittävämpää on, että neiti Fanni Luukkonen äskeiseltä saksanmatkalta tultuaan kertoi Aadolfin olleen hänelle äärettömän huomaavaisen ja rakastettavan. Vaikka hän, Fanni, oli mennyt Saksaan vain „yksityishenkilönä”, erästä tuttavaa rouvaa tapaamaan, oli Aadolfi saanut asiasta vihiä, ottanut selville Fannin olinpaikan, kutsunut hänet päämajaansa ja korkeimman omakätisesti ojentanut hänelle

„kotkanristin”. Tämä kaikki tuli niin odottamatta, sanoi Fanni. Fanni koketeeraa. Onhan hän, jos kukaan, tehnyt saksamneille palveluksia yhden prenikan arvosta. Ovathan hänen lottansa koettaneet parhaansa mukaan viihdyttää Hitlerin urhoja Suomen kotirintamalla, antaen mennä kailempansa „uuden järjestyksen” nimeen. Onhan lottajärjestö innokkaasti agiteerannut muitakin Suomen naisia riivaantumaa saksammiin sotaheiloiksi, yllättänyt kaikkia vanhoja piikoja kin tekemään pikkusaksmanneja „isänmaalle”.

Ja vaikka isä Hitler omalta kohdaltaan onkin kielteisellä kannalla vaimoväen suhteen, niin

„Autuas on se saksalainen, joka perääntyy”

15. saksalaisen jalkaväkijäsioonan 15. polkupyöräpataljoonan vangiksi joutuneelta sotamieheltä Friedrich Vogtilta löydettiin hänen omaistensa läheltä miä kirjoja. Alempana julkasemme otteita niistä:

„Maaliskuun 21 päivänä Rakas Friedrich! Älä mene sinne, missä ammutaan! Meni suureen kuoppaan ja makasi siellä, kunnes kaikki on ohi. Jos perääntyte, painele kukaan voimin kotiin! Eräs sotamies kirjoitti, että he perääntyivät 400 kilometriä ja venäläiset ajoivat heitä koko ajan takaa”.

Kirjeessä, joka on päivätty huhtikuun 5 päivänä, sanotaan:

„Katso ettet ole viimein, kun tulette lähelle kotimaahan. Ludvig sanoi, että autuas on se saksalainen, joka perääntyy sillä hänellä on vielä mahdollisuus palata kotiin. Jos tule hyvin vaarallinen paikka, niin silloin on parempi nostaa kätensä ylös...”

kyllä hän ymmärtää, kuinka suuri merkitys Fanni Luukkonen hamekaartin „viihdytys” toiminnalla on Suomessa vetelehtivien saksammiroistojen niin sanotun „moraalin” ylläpitämiselle.

Ei ole sattuma sekään, että Aadolfi antoi Fannille nimen omaan kotkanristin eikä jotain muuta. Tämä tapahtui, jotta kirjaimellisesti tähtäisi se, mitä kaikille tunnetussa korsulaulussa sanotaan:

„Myöskin lottatyttö kanni onpi äärettömän aulis saksammiä passaamaan. Saapi kotkan kuvan rintansa tunnustukseksi vairoistaan”.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 46
1943

RINTAMALEHTI

Perjantaina
kesäkuun 4 pnä

Mitä odotat?

Koko fascistinen leiri on levottoman odotuksen vallassa. Saksalaiset pääfascistit ja heidän käsityksensä, Suomesta Romaniaan ja Italiaan saakka, katselevat peukokkain ympärilleen kaikkiin suuntiin, koettaen arvata, missä Punainen armeija ja sen liittolaiset antavat seuraavan suuren isänsä.

Hitleriläisetkin ovat siis alkanet jo älyt sen totuuden, että sodan kulku on muuttunut ja että sitä eivät enää määrää saksalaisten kenraalien suunnitelmat, vaan Punaisen armeijan ja sen liittolaisten sotatoimet, niiden armeijain, joiden puolella on määrällinen, aineellinen ja moraalinen ylivoima. Osoittautuu, että Stalingradin, Punaisen armeijan talvihyökkäyksen, Pohjois-Afrikan sotatoimien sekä Saksan ja Italian kaupunkien tuhoisten pommitusten opetukset ovat tehneet vaikutuksensa fascistipetoonkin: se uskoo tuhonsa tulevan.

Kuinka „valistavasti” nuo maihemme iskut vaikuttavat fascistikonniin, se näkyy siitäkin, että Suomenkin lahtarien lehdistö on yhtäkkiä menettänyt kiinnostuksensa saksalaisten uudesta keväthyökkäyksestä. Se on vastoin alkanut puhua Punaisen armeijan kesähyökkäyksen mahdollisuudesta, samoin siitäkin, että englantilais-amerikkalaisten joukkojen tunnetuinen Euroopan mantereelle on todennäköistä, „mittei” Hitlerin suomalaiset liittolaiset eivät pysty saamaan levottomuuttaan lähenevän katastroofinsa johdosta.

Mitä te vielä odotatte, suomalaiset? Eikö teille ole selvää, että teidän sotanne on tosiasiaa jo häviö? Teidän on totisesti aika

(Jatkuu 2. siv.)

Saksan ja Italian kaupunkien pommitus tulee jatkumaan, sanoo Eden

Englannin ulkoasiain ministeri Eden lausui äskettäin Portsmouthissa pitämässään puheessa:

„Me tulemme antamaan Italian ja Saksan sotakoneelle kaikkialla murskaavia iskuja ilmasta. Italia on nyt aivan avoinna iskuille ilmasta. Hyökkäyksiä tullaan tekemään tarmokkaasti, sillä me olemme horjumattomasti päättäneet tuhota fascismin ja jatkaa sodankäyntiä Italiaa vastaan kaikin käytettävissämme olevin voimin, niin kauan kuin Italia jatkaa sotaa yhdessä Hitler-Saksan kanssa.

Siihen, mitä italialaiset saavat kokea nyt ja vastaisuudessa, ovat syyllisiä Mussolini ja hänen fascistiset rikoskumppaninsa.

Italian kansan on itsensä ratkaistava, tuleeko se loppuun asti kestämään noita ilmapommituksia. Sen päätöksestä riippuu milloin ne lakkaavat”.

Ilmavoimien hyökkäyksistä Eden sanoi:

„Tänään on koittanut Saksan ja Italian vuoro. Me emme ole tätä aloittaneet. Se oli Göring, joka huumautui Varsovan ja Rotterdamin hävityksestä. Nyt siitä on tehty loppu. Näin tulee jatkumaan, kunnes natsien ja fascistien valtakomento ja kaikki se, mitä ne edustavat, on lopullisesti murskattu.

Älköön kukaan antako harhakuvitelmien pettää itseään”.

Ilmapommitusten jäljet Saksan suurkaupungeissa

Saksan armeijan 212. jalkaväkidivisioonan 320. rykmentin 1. komppanian jeffreitterille Johan Maurerille kirjoitetaan:

„Nürnbergiä ja Müncheniä vastaan on tehty niin voimakas pommitus, että 3/4 noista kaupungeista on tuhouttu. Jos sellainen pommitus toistuu vielä kerran, niin niistä ei jää mitään jäljelle... Berliini on myöskin kärsinyt paljon. Voi, rakas Hans, kuinka paljon surua ja huolta

saakaan tämä sota vielä aikaan... Mitä tuokaan tulevaisuus? Täällä kaupungeissa on mieliala masentunut”.

Sotamies Hans Heusteierille, Kpk 07687, kirjoitetaan Berliinistä:

„Maaliskuun 1 päivänä meillä oli ilmahyökkäys. 250 lentokonetta oli Berliinin yllä, voit kuvitella mitä täällä tapahtui. Kun ajaa katuvaunussa, niin voi kuulua olevansa Stalingradissa”.